

الحمد لله

نگارش

پایه هشتم

دوره اول متوسطه

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ

وزارت آموزش و پرورش سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

نگارش - پایه هشتم دوره اول متوسطه - ۸۰۴

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

دفتر تألیف کتاب‌های درسی عمومی و متوسطه نظری

مهدی آذر حزین، علی پورامن، علیرضا چنگیزی، حاتم زندی، حسن ذوالفقاری،
مرجان سجودی، زهرا سلطانی مطلق، بهیاد صدیق پور، شهناز عبادتی، بهمن قره‌داغی،
حجت کجانی حصار و ابراهیم هداوند میرزایی (اعضای شورای برنامه‌ریزی)
فریدون اکبری شیلدره، محمد دهریزی، معصومه نجفی پازکی و حسین قاسم‌پور مقدم
(اعضای گروه تألیف)
سیداکبر میرجعفری (ویراستار)

نام کتاب:

پدیدآورنده:

مدیریت برنامه‌ریزی درسی و تألیف:

شناسه افزوده برنامه‌ریزی و تألیف:

اداره کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی

احمد رضا امینی (مدیر امور فنی و چاپ) - مجید ذاکری یونسی (مدیر هنری) - جواد صفری
(طراح گرافیک، طراح جلد و صفحه‌آرا) - پرویز کلاتری، فرهاد جمشیدی، فاطمه رادپور، مهکامه
شعبانی (تصویرگر) - ابوالفضل بهرامی (عکاس) - کامران انصاری (طراح خط‌ایانه‌ای) - زهرا
ایمانی نصر، فاطمه باقری مهر، علیرضا کاهه، علیرضا ملکان، فریبا سیر، حمید ثابت کلاچاهی،
ناهید خیام‌باشی (امور آماده‌سازی)

تهران: خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)
تلفن: ۸۸۸۳۱۱۶۱-۹، دورنگار: ۸۸۳۰۹۲۶۶، کد پستی: ۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹

وبگاه: www.chap.sch.ir و www.irtextbook.ir

شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران: تهران - کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج -
خیابان ۶۱ (داروپخش)

تلفن: ۴۴۹۸۵۱۶۱-۵، دورنگار: ۴۴۹۸۵۱۶۰، صندوق پستی: ۳۷۵۱۵-۱۳۹

شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران «سهامی خاص»

چاپ هشتم ۱۴۰۰

مدیریت آماده‌سازی هنری:

شناسه افزوده آماده‌سازی:

نشانی سازمان:

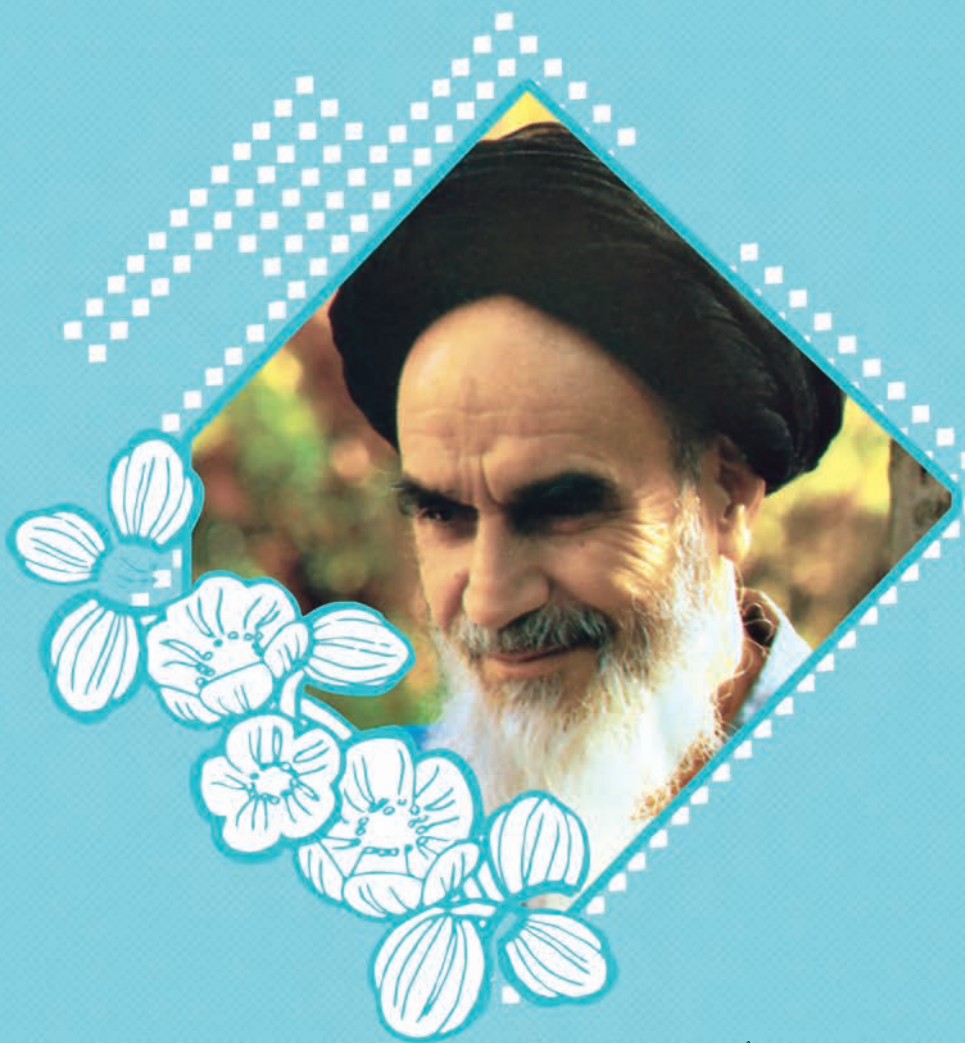
ناشر:

چاپخانه:

سال انتشار و نوبت چاپ:

کلیه حقوق مادی و معنوی این کتاب متعلق به سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش است و هرگونه استفاده از کتاب و اجزای آن به صورت چاپی و الکترونیکی و ارائه در پایگاه‌های مجازی، نمایش، اقتباس، تلخیص، تبدیل، ترجمه، عکس‌برداری، نقاشی، تهیه فیلم و تکثیر به هر شکل و نوع بدون کسب مجوز از این سازمان ممنوع است و متخلفان تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

« اُنس و الفت انسان با هنر و آثار هنری شامل ادبیات،
نقّاشی و ... برخاسته از حسّ زیبایی شناسی اوست. هنر،
آدمی را به شناخت سرچشمهٔ زیبایی ها فرا می خواند و
روح سرکش او را به آرامش می رساند.»

امام خمینی (قَدَسَ سِرُّهُ)

فهرست

مقدمه | ۶

ستایش : انشای الهی | ۱۲

درس اول: پس از تفکر و طراحی نقشه ذهنی، بنویسیم | ۱۳

۱۹ | فعالیت‌های نگارشی

۲۲ | درست‌نویسی

۲۳ | تصویرنویسی

درس دوم: افکار و گفتارمان را بنویسیم | ۲۵

۳۰ | فعالیت‌های نگارشی

۳۴ | درست‌نویسی

۳۵ | حکایت‌نگاری

درس سوم: ببینیم و بنویسیم | ۳۷

۴۱ | فعالیت‌های نگارشی

۴۴ | درست‌نویسی

۴۵ | مثل‌نویسی

درس چهارم: گوش بدهیم و بنویسیم | ۴۷

۵۲ | فعالیت‌های نگارشی

۵۵ | درست‌نویسی

۵۶ | تصویرنویسی

فهرست

درس پنجم: لمس کنیم، بوییم، بچشیم و بنویسیم | ۵۷

| ۶۱ | فعالیت‌های نگارشی

| ۶۵ | درست‌نویسی

| ۶۶ | حکایت‌نگاری

درس ششم: با سنجش و مقایسه، آسان‌تر بنویسیم | ۶۷

| ۷۲ | فعالیت‌های نگارشی

| ۷۵ | درست‌نویسی

| ۷۶ | مثل‌نویسی

درس هفتم: با جانشین‌سازی، راحت‌تر بنویسیم | ۷۷

| ۸۰ | فعالیت‌های نگارشی

| ۸۳ | درست‌نویسی

| ۸۴ | تصویرنویسی

درس هشتم: دگرگونه ببینیم و گونه‌گون بنویسیم | ۸۷

| ۹۱ | فعالیت‌های نگارشی

| ۹۴ | درست‌نویسی

| ۹۵ | حکایت‌نگاری

| ۹۶ | نیایش

پیوست: شیوه‌نامه ارزشیابی | ۹۷

کتابنامه | ۱۰۲

مقدمه

سخنی با دبیران ارجمند

نوشتن ز گفتن، مهم‌تر شناس به گاه نوشتن، به جای آر هوش
مسعود سعد

نوشتن در دنیای امروز یکی از مهارت‌های بهتر زیستن و از توانایی‌های زبانی است که در پی سه مهارت دیگر (گوش دادن، سخن گفتن و خواندن) جای می‌گیرد. گوش دادن و سخن گفتن را از خردسالی به طور تدریجی و طبیعی فرا می‌گیریم؛ خواندن را پس از حضور در مدرسه و آموزش و تمرین و تکرار، می‌آموزیم؛ اما نوشتن بعد از آشنایی با الفبای خواندن، آغاز می‌شود. به همین سبب، مهارت نوشتن را نتیجه و محصول خواندن می‌دانیم.

از دید صاحب‌نظران توانایی بیان مقصود در قالب نوشته، نیاز اولیه زندگی اجتماعی و مؤثرترین راه ارتباطی در جهان امروز و فضای رسانه‌های نوپدید است. این برنامه، در پی پرورش چنین رویکردی در فضای آموزش عمومی است و پس از سال‌ها، اکنون با مطالعه تاریخ آموزشی گذشته و تجربه‌های جهانی در قلمرو آموزش نوشتن، محتوایی کاملاً ساختمان‌د و علمی را پیش رو، نهاده است. برای اینکه مهارت نویسندگی ما خوب تقویت شود؛ لازم است به گام‌های زیر، توجه کنیم:

- تماشای پدیده‌ها (جهان پیرامون را به خوبی، مطالعه و مشاهده کنیم).
- درنگ و تأمل در شنیده‌ها (خوب به سخنان دیگران گوش بدهیم).
- پرورش حس بویایی (نسبت به دل‌انگیزی و ناخوشی بوها به قوه خیال خود اجازه پرواز بدهیم).

♦ تقویت حسّ لامسه، (چشم حسّ خود را نسبت به آنچه شناسایی و درک می‌کند؛ حسّاس کنیم و فرصت خلق و تصویرسازی به آن بدهیم).

♦ پرورش حسّ چشایی یا ذائقه، (درک مزه و حسّ و حالی که از راه چشیدن در ما پدید می‌آید؛ فرصت بسیار مناسبی برای تقویت تخیل است).

♦ پس از همهٔ اینها، مهم‌ترین کار، تأمل و تفکر دربارهٔ دیده‌ها و پدیده‌ها است؛ و این پرسش که، چرا چنین است؟

این شش قدم، الفبا و پیش درآمد کسب مهارت در نوشتن است. اگر تاکنون در نوشتن به توانایی لازم نرسیده‌ایم، باید در تقویت گام‌های یاد شده، بیشتر تلاش کنیم و بخوانیم. فرصت‌های تفکر را افزایش دهیم و در خوانده‌ها، دیده‌ها، شنیده‌ها و دریافت‌ها بیشتر بیندیشیم و بر زمان بحث و گفت‌وگو در آن زمینه‌ها بیفزاییم.

در آموزش محتوای این کتاب، تأکید ما بر بهره‌گیری از روش‌های فعال و تقویت روحیهٔ مشارکت‌پذیری دانش‌آموزان است. گفت‌وگو، بحث و بازاندیشی، مطالعه و کتاب‌خوانی، همفکری و مشورت، بازسازی و بازپروری فکر، از بهترین شیوه‌ها برای رسیدن به ذهن چالاک و زایا، و نقد و تحلیل مؤثر در هنگام نوشتن است. به‌کارگیری روش‌هایی چون: زایش و برخورد اندیشه‌ها (روشن‌سازی طرز تلقی)، بارش فکری، نوآفرینی (بدیعه‌پردازی) و حل مسئله، در تدریس این درس‌ها، اثربخش و کارا خواهد بود.

آنچه دربارهٔ ارزشیابی از آموزه‌های این کتاب باید یادآور شویم؛ این است که رویکرد برنامه و محتوای این کتاب، «رویکرد مهارتی» است. یعنی توانایی نوشتن، مهارتی است که در پی آموزش، تمرین، تکرار، کار و نوشتار، کسب می‌شود. از این‌رو، این درس، کاملاً ورزیدنی و عملی است. دانستنی‌های حفظی این کتاب، بسیار اندک و ناچیز است؛ از کشاندن آموزش کتاب به سمت مباحث دانشی و حفظ کردنی پرهیز شود. دانش‌آموزان باید در کلاس، فرصت نوشتن و بازنویسی و نقد نوشته‌های همدیگر را تجربه‌کنند. مناسب‌ترین راه، همین است. یکی از اصلی‌ترین دلایل کاهش حجم و تعداد درس‌ها ایجاد فرصت بیشتر برای تجربه‌های یادگیری است. کمتر حرف بزنیم و بیشتر به دانش‌آموزان برای نوشتن، فرصت بدهیم.

در هر درس سنجه‌ها و معیارهایی را برشمرده‌ایم که لازم است در نوشته‌های دانش‌آموزان و ارزیابی از آنها مورد توجه قرارگیرد.

هدف اصلی این کتاب، پویایی فکر و پرورش ذهن است. اگر ذهن، سامانی درست و پرورده داشته باشد، گفتار و نوشتار هم منظم خواهد شد. شناخت راه‌های پرورش ذهن و غنی‌سازی تفکر، از گام‌های بنیانی در افزایش توان نوشتن است. از این رو، در این کتاب، همه تلاش ما این بوده است که راه‌ها و رودهایی را که به دنیای ذهن دانش‌آموز منتهی می‌شوند، شناسایی کنیم و اهمیت آن را به‌عنوان پیش‌درآمد رشد مهارت‌های زبانی یادآور شویم.

هر دانش‌آموز یا نویسنده، پیش از نوشتن درباره موضوع، باید نقشه آن را در ذهن، طراحی کند، بهتر است مراحل و گام‌های آن را پیش‌بینی نماید و حتی بر روی کاغذ بنویسد. بنابراین، دبیران گرامی در آموزش، بر این مسئله (طراحی و مهندسی نوشتن) تأکید کنند و از دانش‌آموزان نیز نقشه ذهنی و مراحل تدوین نوشته را درخواست نمایند.

کتابی که پیش رو دارید؛ هشت درس دارد که به آموزش راه‌های پرورش فکر و شیوه‌هایی برای آسان‌تر نوشتن و موضوع کتاب‌خوانی و آشنایی با مقدمات نقدنویسی می‌پردازد. از نظر ما نقطه آغاز نوشتن، فکر کردن و مهندسی نوشتن است، بنابراین، نخست از نقشه ذهنی و ساختمان نوشته، سخن گفتیم و سپس برای ساده‌سازی آموزش و یادگیری نوشتن، چارچوب‌ها و روش‌هایی تدوین کرده‌ایم. در پی هر درس این کتاب، تمرین‌های نوشتاری در چند بخش با عنوان «فعالیت‌های نگارشی»، «درست‌نویسی» و «تصویرنویسی»، «حکایت نگاری» یا «مثل‌نویسی»، سازماندهی شده است.

«فعالیت‌های نگارشی» با نظمی علمی و منطقی آموزشی به دنبال هم آمده‌اند؛ و با هدف تقویت توانایی تشخیص، پرورش توانایی نوشتن و تولید دانش‌آموزان و افزایش توانایی بررسی متن، تحلیل و نقدنویسی، طراحی شده‌اند. بخش «درست‌نویسی» با هدف آشنایی و آموزش هنجارهای نوشتن در زبان

فارسی معیار، در ساختار کتاب گنجانده شده است. طبیعی است که پس از یادگیری این نکات، به هنگام نوشتن، لازم است این هنجارها را رعایت کنیم.

«حکایت‌نگاری» بخشی دیگر از فعالیت‌های نوشتاری درس‌ها را تشکیل می‌دهد. در حکایت‌نگاری، تأکید بر بازنویسی به زبان ساده و ساده‌نویسی است.

«مثل‌نویسی» گونه‌ای دیگر از کارهای نوشتنی است که «مثل» را بهانه‌ای برای خلق، تولید و آفرینش متنی جدید، قرار می‌دهد. مثل‌نویسی در حقیقت شیوه‌ای از بازآفرینی است.

حکایت و مثل در بارور سازی ذهن و زبان و پرورش حافظه و تقویت توان خوب سخن گفتن و زیبا نوشتن بسیار مؤثر است. مایه‌های طنز نهفته در برخی از حکایت‌ها و مثل‌ها، طراوت ویژه‌ای به فضای ذهن اهل زبان می‌بخشد و نشاطی تازه بدان می‌افزاید که در خلاقیت و نوآفرینی، بسیار نقشمند و اثرگذار است. به ویژه، مثل‌ها در افزایش توان سخنوری و قدرت نویسندگی، کارمایه و نیروی شگرفی دارند.

زمان آموزش هفتگی کتاب «نگارش» دو ساعت؛ و ساعت هفتگی کتاب «فارسی» با املا، هم دو ساعت است.

در بخش تدوین و سازماندهی محتوا، سعی شده است، نمونه‌های مناسبی از نویسندگان ایرانی و ادبیات جهان گزینش شود تا به کمک این متن‌ها، هم اصول و ساختار نوشتن را آموزش دهیم و هم الگویی از نوشتن پیش روی خوانندگان بگذاریم. در این میان، متن‌هایی که بی‌نشان هستند، از قلم مؤلفان این کتاب تراویده‌اند.

❏ سخنی با دانش آموزان عزیز

بسیاری از نویسندگان معتقد هستند، نوشتن مثل یک دارو، سبب درمان می‌شود و انسان را آرام می‌کند. روانشناسان هم با نویسندگان، هم عقیده هستند و می‌گویند: «وقتی انسان مشکلاتش را روی کاغذ می‌نویسد، از شدت رنج و سنگینی مشکلات، کاسته می‌شود و آن مشکل در نظرش کوچک‌تر جلوه می‌کند و این سبب آرامش روحی او می‌شود».

اکنون فرصتی را که با درس «نگارش»، برای تمرین بهتر و بیشتر نوشتن فراهم شده است، غنیمت بشماریم و از آرمان‌ها و آرزوها، دیده‌ها و شنیده‌ها، موفقیت‌ها و شکست‌ها و ... بگوئیم و بنویسیم. یادمان باشد، افکار و رویاهایی را که می‌نویسیم، زودتر به واقعیت می‌پیوندد.

سال گذشته، سفر پرماجرایی نوشتن را با هم آغاز کردیم؛ سفری که برپایهٔ یک «نقشهٔ ذهنی»، طراحی شده بود. اجزا و عناصر نقشهٔ ذهنی نوشتن، «موضوع، مقدمه،

تنه و نتیجه» را شناختیم و مرحله به مرحله، پیش آمدیم.

آموختیم که برای نوشتن، چه «موضوع‌هایی» را برگزینیم، چگونه «مقدمه» بنویسیم، در «تنه» نوشته، چه مطالبی را بنویسیم و چگونه «جمع‌بندی» کنیم. برای نظم ذهنی بیشتر و آسان‌تر نوشتن، از روش «طبقه‌بندی و کوچک کردن موضوع» استفاده کردیم. با ساختار «بند» آشنا شدیم و آن را در نوشته‌های خود به کار بردیم و شیوه «طرح‌ریزی و نوشتن موضوعات عینی و ذهنی» را فرا گرفتیم. همه این درس‌ها برای رسیدن به یک نظم ذهنی بود؛ داشتن ذهن طبقه‌بندی شده و منظم، لازمه مهارت یافتن در نوشتن است.

اکنون باید برای خوب نوشتن، ذهن و فکر منظم خود را پروریم تا نوشته‌های ما عمیق و تأثیرگذار شوند. درس‌های این کتاب، «راه‌های پرورش و پویایی ذهن» را به ما می‌آموزند.

اگر آموزه‌های طبقه‌بندی شده کتاب را در فعالیت‌های نوشتاری، به درستی به کار گیریم، نوشته‌هایی منسجم، عمیق، با احساس و تأثیرگذار، خواهیم داشت. اکنون، هنگام آن است که دست به کار شویم و نوشتن را آغاز کنیم. من و شما همراهان این راهیم. هر جا که لازم باشد، به کمک هم می‌شتابیم و مرحله به مرحله پیش می‌رویم تا در سرزمین «نوشتن»، درس‌های بهتر زیستن را فراگیریم.

◆ گروه زبان و ادبیات فارسی

◆ دفتر تألیف کتاب‌های درسی عمومی و متوسطه نظری

پروردگار هستی، جهان را زیبا و منظم آفریده است؛ از این رو، عالم، انشای الهی است. خداوند به ما عقل، هوش، چشم، گوش و دیگر حواس را بخشیده است تا جلوه‌های جمال و جلال او را بهتر بشناسیم و درک کنیم.

گوش، چشم و دل و حس‌های دیگر، انشای خداوند در وجود ما هستند و در حقیقت پنجره‌هایی برای شناخت بهتر آفرینش پروردگار به شمار می‌آیند. برای درک زیبایی‌ها و کشف شگفتی‌ها باید به تفکر در پدیده‌ها و خالق آنها بپردازیم؛ خوب و دقیق نگاه کنیم؛ گوش بدهیم؛ بسیار بخوانیم و دربارهٔ دیده‌ها، شنیده‌ها و خوانده‌ها بررسی و از پرسیدن نهراسیم.

همهٔ اینها، مقدمهٔ کسب توانایی در مهارت‌های بهتر زیستن است. یکی از مهارت‌های زندگی، توانایی درست نوشتن است تا بتوانیم افکار و خواست‌های خود را بنویسیم و از راه نوشتن با دیگران ارتباط برقرار کنیم.

جهان، چون دست خطِ کردگار است
نویسد گه به خاک و گاه بر سنگ
بیا تا شعرِ باران را بخوانیم
گاهی دشت است و گاهی کوهساران
تو هم شعر خدایی، چون ندانی

خدا خود برترین آموزگار است
گاهی بر کوه و گاهی درهٔ تنگ
چو باران، اشکِ شادی برفشانیم
گاهی شعرِ بلندِ آبشاران
که باید خویشتن را خود بخوانی؟

♦♦ (علی موسوی گرمارودی) ♦♦

پس از تفکر و طراحی نقشه ذهنی، بنویسیم

اولین جلسه کلاس «نگارش» با ورود معلم، آغاز شد. دانش آموزان که از سال قبل، نوشتن را به طور رسمی و روشمند شروع کرده بودند، بی آنکه ترسی از نوشتن داشته باشند، قلم به دست، منتظر بودند تا معلم، اصول دیگری از نوشتن را به آنها بیاموزد.

معلم، به چهره های شاد و آشنای دانش آموزان نگاه کرد و با لبخند گفت: «دانش آموزان عزیز، اگر چه می دانم، آموخته های پیشین را به خاطر دارید و برای آموختن مطالب تازه، بی تاب هستید؛ اما چون یادآوری بخشی از مطالب سال گذشته با درس های کتاب هشتم، مرتبط است، لازم می دانم، این جلسه به مرور آموخته های قبلی بپردازم.

امروز می خواهیم درباره «مهندسی نوشتن» با هم گفت و گو کنیم و سپس دست به کار شویم و برای بنای نوشته، نقشه ای بکشیم و تمام اجزا و بخش های آن را دقیق، مهندسی کنیم؛ مهندسی کردن به معنای چیزی را به طور دقیق، بررسی و اندازه گیری کردن است.

نوشته (کتاب، مقاله، انشا)، ساختمانی دارد و نویسنده هم، مهندس و طراح نقشه این ساختمان (نوشته) است.

نویسندگی شبیه مهندسی و معماری است؛ یک معمار و مهندس، ابتدا نقشه عملیات خود را در ذهن و سپس روی کاغذ رسم می کند؛ پس از آن، عملیات ساختن و پی ریزی بنا بر پایه آن نقشه آغاز می شود.

من و شما هم که می خواهیم قلم به دست بگیریم و نگارش را شروع کنیم، نخست باید درباره موضوع کار خود، بیندیشیم و به نقشه ذهنی آن، خوب فکر کنیم و چهارچوب و ساختاری برای نوشتن در نظر بگیریم؛ آن چهارچوب یا ساختار را روی کاغذ بکشیم؛ بعد بر پایه این نقشه، نوشتن را شروع کنیم.

اگر در این باره بیندیشیم و نقشه راه را ترسیم کنیم و ابزار مورد نیاز را فراهم نماییم، آنگاه، می‌توانیم مهندسی نوشتن را آغاز کنیم و مطابق مراحل نقشه، پیش برویم.»

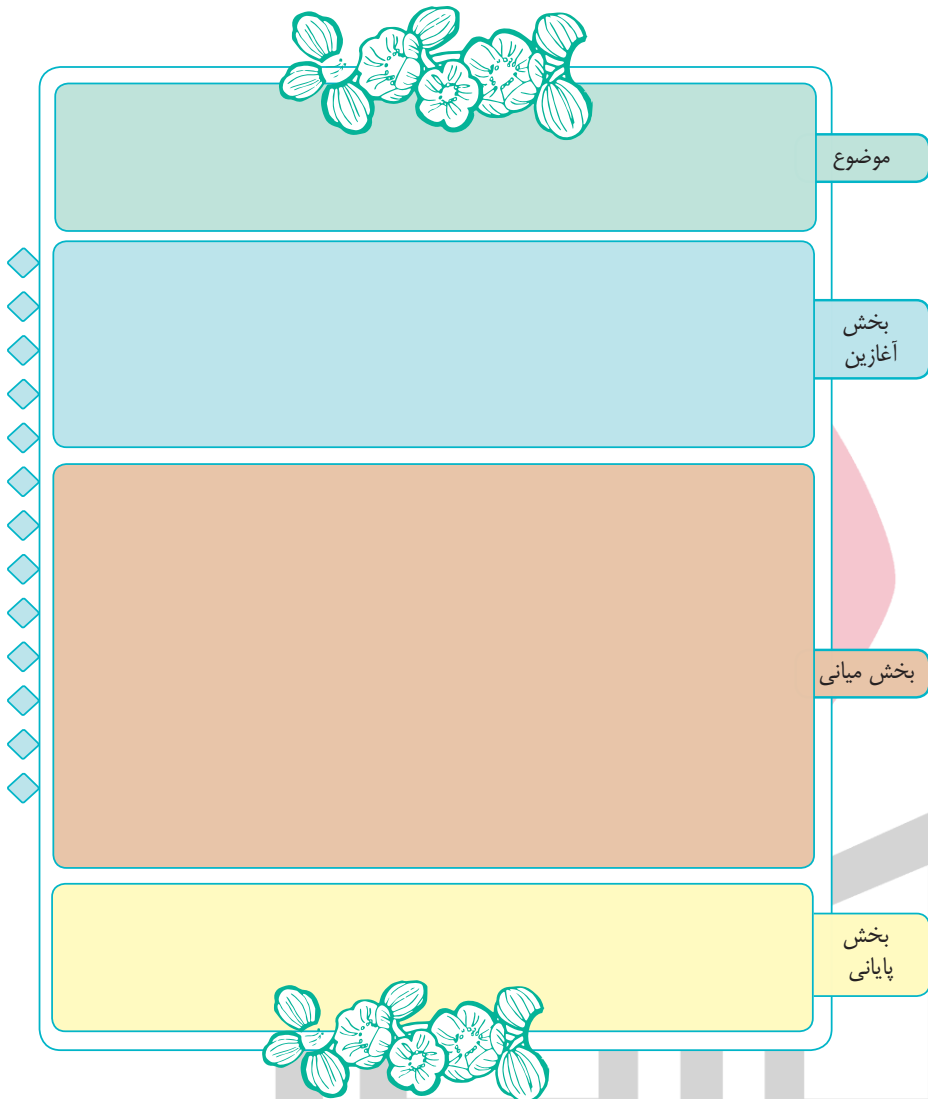
ترکیب «مهندسی نوشتن» برای دانش‌آموزان تازگی داشت، به همین خاطر از معلم پرسیدند: «مهندسی نوشتن، دقیقاً یعنی چه؟» معلم، لبخندی زد و گفت: «پرسش هوشمندانه‌ای پرسیدید. پاسخ به این پرسش یکی از نکته‌های کلیدی نوشتن است.

معمولاً تصوّر می‌شود، نوشتن با نگارش کلمات بر روی صفحه کاغذ، شروع می‌شود؛ در حالی که چنین نیست. هر نوشته، پیش از خودنمایی بر پهنه کاغذ، در ذهن نویسنده، شکل می‌گیرد و طبقه‌بندی و تنظیم می‌شود. هر قدر این فرایند (طراحی و نقشه‌کشی، طبقه‌بندی ذهنی و نوشتن) کامل‌تر باشد، نوشته ما نظم و سامان بهتری خواهد داشت؛ بنابراین در مهندسی نوشتن، نقطه آغاز حرکت، «ذهن» است و خط پایان، تهیه پیش‌نویس نگارش در صفحه دفتر شماس.

اکنون باید مسیر ذهن تا صفحه دفتر را مشخص کنیم و ببینیم با کدام نقشه می‌توانیم؛ آنچه را که در ذهن داریم، آسان‌تر بر صفحه دفتر بیاوریم.»

هیاو تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

طبقه بندی ذهن، گام اوّل در تهیه نقشه نوشتن است. این طبقه بندی، در حقیقت، ساختمان ذهن و نوشته ما را نشان می دهد. در نمایه زیر، مسیر حرکت، مراحل نوشتن و چهارچوب نوشته را می بینیم:

شکل گیری چنین ساختاری در ذهن نویسنده، مسیر نوشتن را برای او هموار می سازد و زمانی که شروع به نوشتن می کند؛ برایش کاملاً روشن است که چه می خواهد بنویسد. نتیجه

هیاوا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

این طبقه بندی ذهنی و تسلط بر مطلب، نوشتن متنی دقیق و منسجم است.
شکل زیر، ساختمان ساده و طبقه بندی اولیه ذهن و نوشتن را، نشان می‌دهد.

موضوع

بخش آغازین

بخش میانی

بند اول

بند دوم

بند سوم

بخش پایانی

اکنون نوشته بعد را با هم بخوانیم و به نقشه ذهنی و ساختمان نوشته، توجه کنیم.
نویسنده، از چاشنی طنز هم به‌خوبی، بهره گرفته است:

حتماً شما ضرب المثل «شیر تو شیر شدن» را شنیده‌اید؛ این مثل زمانی به کار می‌رود که همه چیز قاطی و درهم بشود و کار از دست کاردان در برود. فکر می‌کنم حکایت زیر مثال خوش مزه‌ای برای این موضوع باشد.

همین که برنامه کیک پزی تلویزیون شروع شد؛ خانم، فوراً شوهرش را که تندنویسی می‌دانست؛ صدا کرد و از او خواست که دستور پختن کیک را بنویسد.

شوهر که داشت با علاقه، به دستورهای ورزشی یک شبکه رادیویی گوش می‌داد، چشمش به تلویزیون، دستش به قلم و گوشش به رادیو، شروع به نوشتن کرد. اشکال اساسی این بود که دستورهای پخت کیک، با دستورهای ورزشی قاطی می‌شد. لذا وقتی تندنویس، آن دستورات را نوشت و به خانم تقدیم کرد، خانم این‌طور خواند:

به شماره یک، دست‌ها روی شکم، یک پیاله آرد، روی شانه قرار دهید، مقداری کشمش بریزید به‌طوری که پاشنه پا، روی آن قرار گیرد. همین که رنگ کشمش تغییر کرد، یک پا را بلند کنید و مقدار آب را بیشتر کنید به‌طوری که تا زانویتان بیاید.

حالا یک الک خیلی ریز را روی شکم گذاشته، پاها را جمع نموده و با شماره پنج، بریزید. به پشت بخوابید و با شکمتان در میان زرده تخم مرغ به چپ و راست بغلتید تا زرده تخم مرغ به بدن شما برسد. هرچه بیشتر، روغن مالی شوید، اثر این حرکت، بیشتر نمایان می‌شود.

کاملاً سرتان را خم کنید و سعی کنید که دست‌هایتان روی آتش بماند؛ بعد به شماره سه، دست‌ها را بلند کنید. بگذارید سرد شود. آن‌گاه، هر دو دست را از آرنج بیندازید و روی کیک بمالید.

سر را به طرف جلو برده، روی آتش، یک چرخ بدهید؛ بعد آن را به عقب خم کرده، سرپوش، رویش بگذارید که دم کند. بعد سر را به شماره چهار، قطعه قطعه، بریده با حوله خشک کنید، در بشقاب چیده، به مهمان تعارف کنید.

حالا فکر می‌کنید، کیکی را که خانم خانه با این دستور ببزد، چه مزه‌ای می‌دهد؟ شور است؟ ترش است؟ شیرین است؟ سفت و تپلی است و یا شل و کشیده؟ باید خورد تا قضاوت کرد.

♦ ابوالقاسم حالت، با کاهش و ویرایش

◆ نوشته زیر با چاشنی طنز نوشته شده است. این نوشته را بخوانید و ساختمان آن را مشخص کنید.

ضرورت بازنویسی

معمولاً آثار نویسندگان بزرگ، چند بار پیش‌نویس می‌شوند و نویسنده‌ها هم تأیید می‌کنند که پیش‌نویس اول، لازم نیست حتماً بی‌نقص باشد.

بسیاری از نویسنده‌ها خیلی رُک و پوست‌کنده به شما خواهند گفت که اولین پیش‌نویس اثرشان، جنایتی در حق بشریت است. اما آنها به هر حال این پیش‌نویس اول را می‌نویسند، چون هیچ‌کس نمی‌تواند بدون نوشتن پیش‌نویس اول، نسخه یا پیش‌نویس دومی بنویسد.

اکثر نویسنده‌ها در دو حالت متفاوت، کار می‌کنند: حالت خلاق و حالت ویرایشی. حالت خلاق: در این حالت شما به خودتان اجازه امتحان کردن کارهای جدید را می‌دهید و در عین حال به این مسئله آگاهید که این کارها ممکن است درست باشد و یا ممکن است نادرست باشد. مزخرف نوشتن در حالت خلاق، اشکالی ندارد. پس سعی کنید وقتی خلاق هستید، کمی در نوشتن، بی‌پروا باشید.

حالت ویرایشی: در حالت ویرایشی، هدف شما جمع و جور کردن اقتضاحی است که در حالت خلاق به بار آورده‌اید. در این حالت، شما آنچه را نوشته‌اید، جوری بازنویسی و اصلاح می‌کنید که معنی بدهند.

خشکی قلم و ناتوانی در نوشتن، زمانی اتفاق می‌افتد که نویسنده سعی می‌کند، هم‌زمان در دو حالت خلاق و ویرایشی بنویسد. هرگز این کار را نکنید. این کار مثل این است که موقع رانندگی یک پا را روی گاز بگذارید و با پای دیگر ترمز بگیرید. کمی نوشتن و بعد کمی ویرایش کردن اشکالی ندارد؛ همان‌طور که از قدیم گفته‌اند: اول بنویس؛ بعد درستش کن.

به خودتان اجازه دهید، پیش‌نویس اولیه بدی بنویسید و این جمله را روی یک تکه کاغذ بنویسید: «من اختیار تام دارم که یک پیش‌نویس چرند بنویسم؛ چون پیش‌نویس اکثر نویسنده‌ها چرند هستند؛ نوبت به اصلاح که رسید؛ درستش می‌کنم».

پس اولین کاری که به عنوان یک نویسنده، انجام می‌دهید، باید این باشد که به خودتان اجازه نوشتن یک پیش‌نویس اولیه را بدهید.

◆ (داستان نویسی، اینگرمنسن و اکونومی)

هیاوا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

◆◆ اکنون پس از انتخاب موضوع دلخواه، سفر نوشتن را آغاز کنید. با توجه به نقشه نوشتن که در درس آموختید، به سمت مقصد حرکت کنید.

هیاوا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

◆◆◆ نوشته‌هایی را که دانش‌آموزان (از تمرین ۲) در کلاس می‌خوانند؛ بر پایهٔ معیارهای زیر، بررسی و نقد کنید.

سنگه‌های ارزیابی :

- ◆ داشتن پیش‌نویس (داشتن نگاشتِ اوّل)؛
- ◆ داشتن پاک‌نویس (رعایت نشانه‌های نگارشی، نداشتن غلط املائی، توجه به درست‌نویسی و حاشیه‌گذاری)؛
- ◆ رعایت طبقه‌بندی ذهن و نوشته (آغاز، میانه و پایان)؛
- ◆ شیوهٔ خواندن.

نتیجهٔ بررسی و داوری

.....

.....

.....

.....

.....

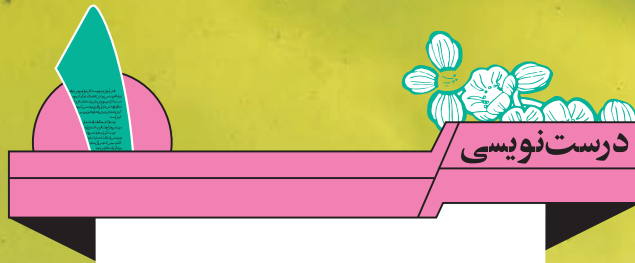
.....

.....

.....

.....

.....

♦ او، گاهی، به سفر می‌رود.

♦ او، گاهاً به سفر می‌رود.

جملهٔ اول، درست است؛ زیرا تنوین نشانهٔ ویژهٔ کلمات عربی است. واژه‌های فارسی (دوم، ناچار) نیازی به این نشانه ندارند. به کارگیری این نشانه برای واژه‌های فارسی و غیرعربی، روا نیست.

♦ جمله‌های زیر را ویرایش کنید:

♦ این موضوع را تلفظاً به دوستم گفتم.

.....

♦ برای حفظ میهن جاناً و مالاً باید تلاش کرد.

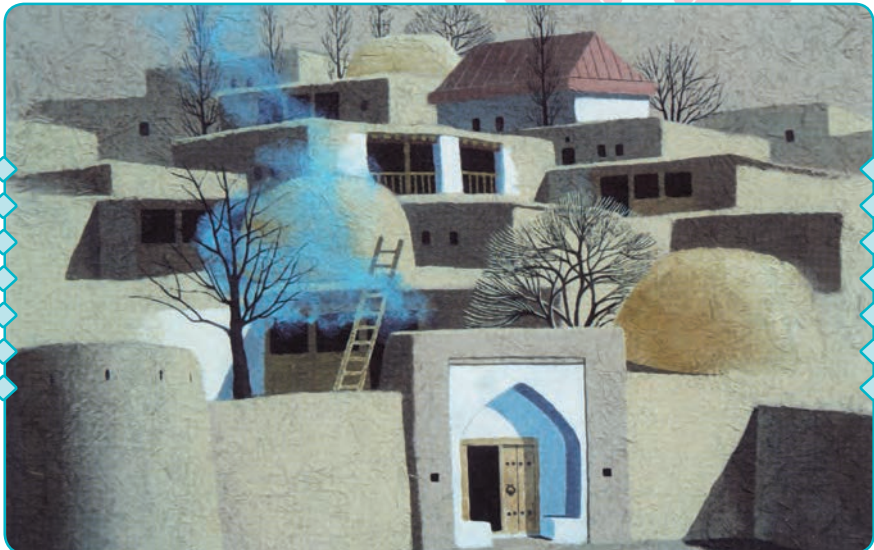
.....

هیاوا تخصص ترین سایت اوره کشور

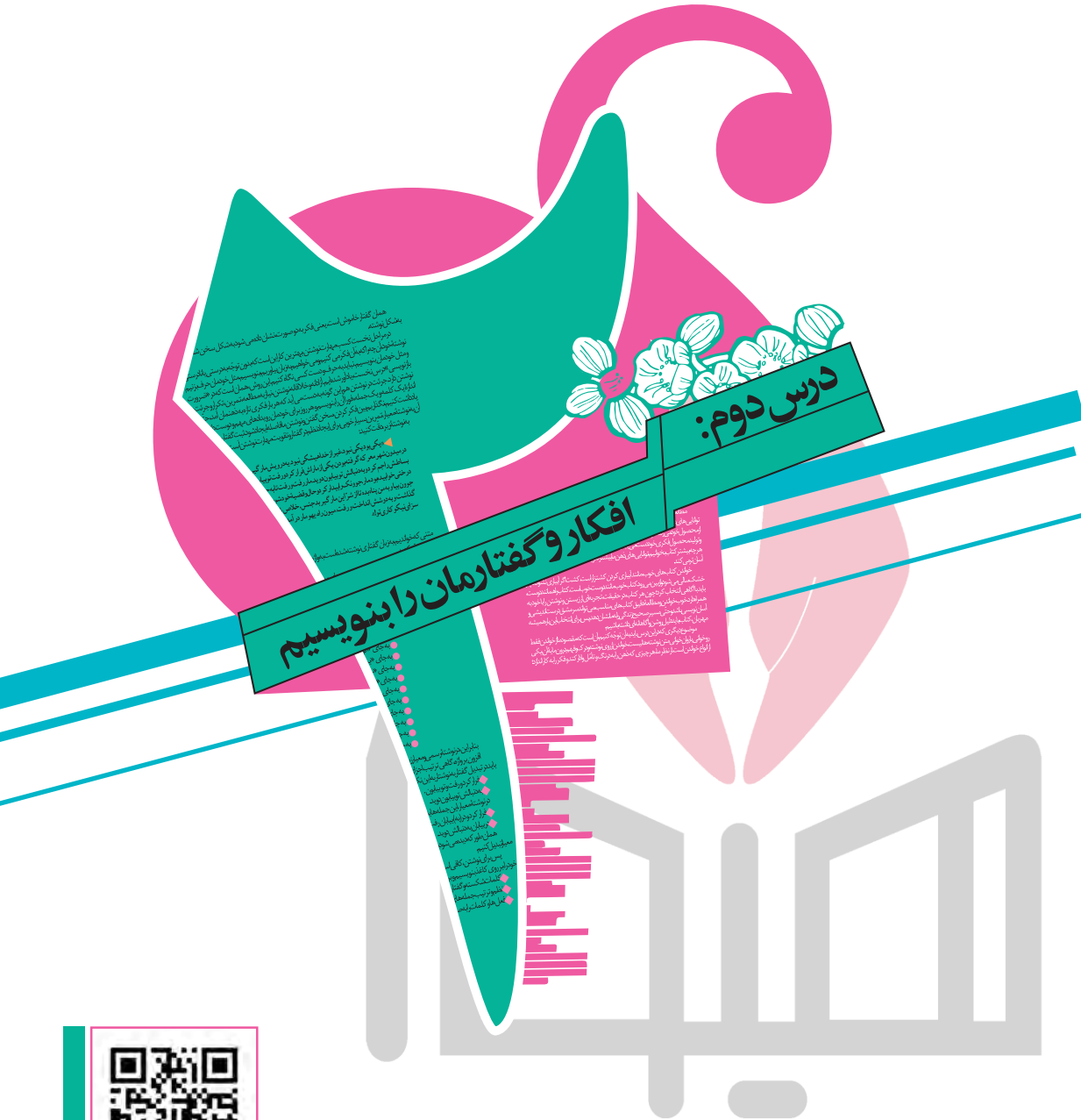
♦ یکی از دو تصویر زیر را انتخاب کنید و درباره آن بنویسید. پس از اینکه نوشته‌تان را در کلاس خواندید، دوستان شما باید تشخیص دهند که انشای شما، مربوط به کدام تصویر است.

تصویر نویسی

انشای آزاد

معلم نگارش، این بار، درس را با یک پرسش شروع کرد و گفت: «دوستان خوبم، آیا تاکنون فکر کرده‌اید که یکی از عوامل مهم نوشتن یا بدنوشتن ما چیست؟»
دانش آموزان، بی درنگ دست بالا بردند و هر کدام چیزی گفتند. معلم، پاسخ‌های پراکنده دانش آموزان را تأیید کرد و گفت: «اگرچه پاسخ‌های شما هم درست است؛ اما منظور من چیز دیگری است. یکی از عوامل مهم نوشتن یا خوب نوشتن، این است که ما تصور می‌کنیم «گفتن» و «نوشتن» دو مهارت جدا از هم هستند، درحالی که چنین نیست.

چرخه افکار تا نوشتار

هیوا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

نوشتن در حقیقت، شکل مکتوب گفتار است. پس، تلاش کنیم به همان گونه که فکر می‌کنیم و به همان سادگی که حرف می‌زنیم، بنویسیم. برخی از افراد به آسانی می‌توانند درباره آنچه می‌اندیشند، سخن بگویند؛ ولی نمی‌توانند همان حرف‌ها را به راحتی به نوشتار تبدیل کنند. همان‌طور که قبلاً خواندیم، مراحل را طی می‌کنیم تا به نوشتن برسیم و چیزی بنویسیم. کارخانه فکر که فعالیت خود را آغاز کند؛ محصول آن اول به شکل گفتار و سپس به صورت نوشتار آشکار می‌شود.

گاهی ممکن است، گفتار ظاهر نشود و ما به صورت خاموش و بی صدا بیندیشیم که همان گفتار خاموش است؛ یعنی فکر به دو صورت، نشان داده می‌شود به شکل سخن شفاهی و به شکل نوشته.»

دانش‌آموزان که از سخنان معلم نگرش به وجد آمده بودند، یکی یکی، پرسش‌هایی را مطرح کردند. یکی از دانش‌آموزان پرسید: «یعنی اگر سخنانمان را عیناً به روی کاغذ بیاوریم، نوشته ما قابل قبول است؟»

معلم، با تکان دادن سر، پرسش دانش‌آموز را تأیید کرد و گفت: «بله همین‌طور است.» در مراحل نخست کسب مهارت نوشتن، بهترین کار این است که بدون توجه به درستی یا نادرستی نوشته خود، آنچه را که به آن فکر می‌کنیم و می‌خواهیم به زبان بیاوریم، بنویسیم. یکی دیگر از دانش‌آموزان پرسید: «آیا نویسندگان بزرگ هم با همین روش، می‌نویسند؟»

معلم پاسخ داد: «وقتی در نویسندگی مهارت کافی پیدا کردیم، فاصله فکر کردن، گفتن و نوشتن آن قدر کم می‌شود که ما مرز آنها را تشخیص نمی‌دهیم. توصیه من این است که از روش نویسندگان بزرگ، الگو بگیریم یا حتی از شیوه کار آنها تقلید کنیم؛ اما در نهایت مثل خودمان حرف بزنیم و مثل خودمان بنویسیم. نباید به حرف و دست کسی نگاه کنیم. این روش، همان است که در «ضرورت بازنویسی» درس نخست، یادآور شده‌ایم. آزادانه و خلاقانه نوشتن، به مطالعه، تمرین، تکرار و جرئت در نوشتن نیاز دارد. جرئت در نوشتن هم این گونه به دست می‌آید که هر بار، فکری تازه به ذهنمان آمد، حتی به اندازه یک کلمه و یک جمله، فوراً آن را بنویسیم و هر روز برای خودمان رویدادهای مهم و دوست‌داشتنی را یادداشت کنیم و نگذاریم بین فکر کردن، سخن گفتن و نوشتن ما، فاصله ایجاد شود. ثبت گفتار و برگرداندن آن به نوشته معیار، تمرین بسیار خوبی برای ایجاد نظم در گفتار و تقویت مهارت نوشتن است.»

هیاوا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

به نوشته زیر، دقت کنید:

◀ «یکی بود یکی نبود، غیر از خدا هیچکی نبود. یه درویش مارگیری بود. روزی از روزا که در میدون شهر معرکه گرفته بودن، یکی از ماراش فرار کرد و رفت تو بیابون. مارگیر بدبخت بند و بساطش را جم کرد و به دنبالش تو بیابون دوید. مار رفت و رفت تا به جوونکی رسید که زیر سایه درختی خوابیده بود. مار، جوونک را بیدار کرد و حال و قضیه خودشو براش تعریف کرد و بعد گفت: جوون بیا و به من پناه بده تا از شر این مارگیر بدجنس، خلاص شم. جوون هم اونو توی توبره اش گذاشت و به دوشش انداخت و رفت. میون راه، یهو مار درآمد و نیشی به جوون زد و گفت: اینم سزای نیکوکاری توا!»

◆ (کتاب کار نگارش و انشا، ج ۱)

متنی که خواندیم، به زبان گفتاری نوشته شده است. به واژه‌هایی که در این نوشته مشخص شده‌اند، یک بار دیگر توجه کنید.

واژه‌ها و شیوه بیان جمله‌ها چه تفاوتی با نوشته‌های معیار دارد؟

در زبان فارسی معیار به جای کلمه «هیچکی» می‌نویسیم: «هیچ کس»

● به جای «یه» می‌نویسیم: «یک»

● به جای «روزا» می‌نویسیم: «روزها»

● به جای «میدون» می‌نویسیم: «میدان»

● به جای «گرفته بودن» می‌نویسیم: «گرفته بودند»

● به جای «ماراش» می‌نویسیم: «مارهایش»

● به جای «تو» می‌نویسیم: «در»

● به جای «بیابون» می‌نویسیم: «بیابان»

● به جای «جوونکی» می‌نویسیم: «جوانی، جوانکی»

● به جای «بندوساط» می‌نویسیم: «وسایل، اسباب و لوازم»

● به جای «جم کرد» می‌نویسیم: «جمع کرد»

● به جای «خودشو» می‌نویسیم: «خودش را»

● به جای «خلاص شم» می‌نویسیم: «خلاص شوم»

● به جای «اونو» می‌نویسیم: «آن را»

● به جای «میون» می‌نویسیم: «میان»

● به جای «یهو» می‌نویسیم: «ناگهان، فوراً»

هیاوا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

با ورود معلّم به فضای زبان گفتاری و مقایسه آن با زبان معیار، حال و هوای کلاس لطیف تر شد و هراس نوشتن در دانش آموزان از بین رفت. معلّم هم از این فضای لطیف و پراحساس کلاس، خشنود بود و نکته های آموزشی را یکی پس از دیگری بیان می کرد. او در ادامه به دانش آموزان گفت:

در نوشته رسمی و معیار زبان فارسی از کاربرد واژه های گفتاری، پرهیز می کنیم. افزون بر واژه، گاهی ترتیب اجزای جمله هم در زبان گفتار، متفاوت از زبان نوشتار معیار است که باید در تبدیل گفتار به نوشتار به این نکته نیز توجه کنیم. مثلاً یک بار دیگر، به جمله های زیر، دقت کنید:

♦ فرار کرد و رفت تو بیابون.

♦ به دنبالش تو بیابون دوید.

در نوشته معیار، این جمله ها به ترتیب زیر، بازگو می شوند:

♦ فرار کرد و در (به) بیابان رفت.

♦ در بیابان به دنبالش دوید.

همان طور که دیده می شود، با اندک تغییر و جابه جایی می توانیم جمله های گفتاری را به ساخت زبان معیار تبدیل کنیم.

پس برای نوشتن، کافی است آنچه را که بدان می اندیشیم و می خواهیم بر زبان بیاوریم، نتیجه فکر خود را، بر روی کاغذ بنویسیم و برای این کار، لازم است چند نکته را رعایت کنیم:

♦ کلمات شکسته و گفتاری را به گونه معیار تبدیل کنیم.

♦ نظم و ترتیب جمله های گفتاری را به شکل نوشته معیار درآوریم.

♦ فعل ها و کلمات را به صورت کامل به کار بگیریم.

♦ دو متن زیر را بخوانید و با ذکر نمونه و دلیل، تفاوت آنها را مشخص کنید.

الف) «هنگامی که دوستم بهمن می‌خواست برای خرید به مغازه برود، در بین راه، چشمش به یک گواهی نامه رانندگی افتاد، کمی مکث کرد و آن را از روی زمین برداشت تا صاحبش را پیدا کند. وقتی به مغازه رسید، موضوع را به مغازه دار گفت و از او کمک خواست.

صاحب مغازه گفت: این کاغذ را بردار و چیزی بنویس تا پشت شیشه مغازه بچسبانم و مردم ببینند.

بهمن، کاغذ و قلم را برداشت اما نمی‌دانست چه‌طور شروع کند و چه بنویسد. مغازه‌دار، متوجه شد و گفت: پس چرا نمی‌نویسی، پشیمان شدی؟ اینکه کاری ندارد. چه می‌خواستی بگویی؟

بهمن گفت: چیزی نیست آقا! من می‌خواستم بگویم این گواهی نامه را پیدا کردم، هرکسی نشانی آن را بگوید، می‌تواند از من دریافت کند. صاحب مغازه گفت: پس منتظر چه هستی؟ همین حرف‌هایی را که گفתי، بنویس.»

♦ (فارسی اول راهنمایی، ۱۳۸۵)

ب) «پیرمرد خارکن، وقتی داش خارا رو جمع می‌کرد، یهو چشمش به کوزه پر اشرفی افتاد. با خودش گفت، این کوزه باید مال حاکم باشه، پس بهتره اونو ببرم بدم به حاکم تا پاداش خوبی بهم بده. زن خارکن، که دید همسرش خیلی ساده دله، شب، اشرفی‌ها رو ور داشت و جاشون کلوخ ریخت. خارکن همین که به قصر رسید، فهمید اشرفی‌ها نیس؛ اما راه برگشتی هم نداشت. به حاکم گفت: من یه گاو دارم که شیرش رو با این کلوخ‌ها وزن می‌کنم، برای این که کم فروشی نکنم، می‌خواستم کلوخ‌هام رو با وزنه دربار آزمایش کنم و از درستی وزن اونا خیالم راحت بشه. حاکم که از درستکاری خارکن خوشش اومد، یه مشت اشرفی بهش داد.»

♦ (زبان فارسی، سال اول متوسطه)

Handwriting practice area with ten sets of horizontal lines (top solid, middle dashed, bottom solid) for writing practice.

A portrait of a man with a full, dark beard and mustache, wearing a white turban and a red garment. He is looking slightly to the left with a serious expression. The background is a light, textured blue.

غیر از فردوسی، بزرگان دیگر هم به زبان و فرهنگ کشور ایران یاری رساندن، بوعلی، فارابی، سعدی، مولوی، حافظ، جامی، ملاصدرا، تازمان ما شهریار، مطهری، حسابی و... همه این استادان، فرزندان این میهن عزیز هستند که در دامن فرهنگ ایران اسلامی و زبان فارسی، پرورش یافتند.»

[illegible]

هيو! تخصصی ترين سايت مشاوره کشور

متن بازنویسی شده تمرین ۲ هر یک از دوستان را که در کلاس خوانده می‌شود،

بر پایه سنجه‌های زیر، بررسی و نقد کنید:

سنجه‌های ارزیابی :

- ◆ داشتن پیش نویس؛
- ◆ داشتن پاک نویس (رعایت نشانه های نگارشی، نداشتن غلط املائی، توجه به درست نویسی و حاشیه گذاری)؛
- ◆ رعایت طبقه بندی ذهن و نوشته (آغاز، میانه و پایان)؛
- ◆ بهره گیری درست از زبان گفتار و تبدیل آن به زبان نوشتار؛
- ◆ شیوه خواندن.

نتیجہ بررسی و داوری

This image shows a full page of white paper with ten horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There is no text or other markings on the paper.

به جمله‌های زیر توجه کنید:

♦ حاج خانم پروانه ایرانی، از سفر مکه بازگشت.

♦ حاجیه‌خانم پروانه ایرانی، از سفر مکه بازگشت.

جملهٔ نخست، درست است. زبان فارسی برای جنس مؤنث و مذکر، یکسان به کار می‌رود و نشانه‌ای ویژه برای هریک ندارد؛ یعنی یک صفت را برای مذکر و مؤنث، به‌طور یکسان به کار می‌برد.

جمله‌های زیر را ویرایش کنید:

♦ مراسم بزرگداشت خانم مرحومه ایرانپور برگزار شد.

♦ در میان زنان شاعره، پروین اعتصامی از همه نام‌آورتر است.

♦ اصل حکایت را بخوانید و با شکل
بازنویسی شده آن، مقایسه کنید.

حکایت:

یکی اسبی از دوستی به
عاریت خواست، گفت اسب
دارم؛ اما سیاه است. گفت:
« مگر اسب سیاه را سوار نشاید
شد. گفت: چون نخواهم داد،
همین قدر بهانه بس.»
(عبد زاکانی)

باز نویسی :

میرزاغضنفر پیش دوستش مردان خان رفت و از
او خواست تا اسبش را به او امانت بدهد. مردان خان،
نگاهی به میرزاغضنفر کرد و گفت: اسب من تازه نعل
شده است.

– عیبی ندارد، سعی می کنم او را آرام تر برانم.

– اسب من، الان تشنه است.

– حتماً پیش از آنکه سوارش شوم، سیرابش

می کنم.

– اسب من در گرما، توان راه رفتن ندارد.

– باشد پیش از گرم شدن هوا، آن را به شما بر می گردانم.

مردان خان که دلیل دیگری پیدا نکرد، به میرزاغضنفر گفت: اسب من سیاه

است و برای سواری مناسب نیست.

میرزاغضنفر که حسایی ناراحت شده بود، پرسید: آخر رنگ اسب، چه ارتباطی

با سوار شدن آن دارد؟

مردان خان، با حالت غرور، دستی به سیلش کشید و گفت: چون نمی خواهم

اسبم را به شما امانت بدهم، سیاه بودن اسب، بهانه خوبی است.

◆◆ اکنون براساس نمونه، حکایت زیر را به زبان ساده امروز بازنویسی کنید.

حکایت:

مردکی را چشم درد خاست.
پیش بیطار (دام پزشک) رفت
که دوا کن؛ بیطار از آنچه در چشم
ستوران می‌کرد، در دیده او کشید
و کور شد. حکومت (شکایت) به
داور بردند. گفت: «بر او هیچ
تاوان نیست؛ اگر این خر نبودی،
پیش بیطار نرفتی.»

(گلستان)

بازنویسی:

درس سوم:

ببینیم و بنویسیم

[illegible]

گفتگو کردار طبیعت و گدازدن بر زبان های هوشمندانه او پیش خوانندگی گسترده بر کلام ادبی را بی دریغ و ملاحظه ای ندارد. این کلمات و جملات که به کفایت شکفتن و خفاندن طبیعت بر زبان هوشمندانه او جاری می شود، در حد و اندازه ای است که به کفایت شکفتن و خفاندن طبیعت بر زبان هوشمندانه او جاری می شود. در حد و اندازه ای است که به کفایت شکفتن و خفاندن طبیعت بر زبان هوشمندانه او جاری می شود.

معرفت گردگار
دین این عالم
زن و بیل را تر
چشم خریلا
خوب جها
مهر چنبی
ورق
ط
رگ
و

معلم، این بار تصویری از یک انسان را به کلاس آورد و به تشریح آن پرداخت. او همین طور که به تصویر اشاره می کرد، گفت: «یکی از اجزا و عناصر انسان، «ذهن» اوست.

نوشتن با ذهن ارتباط مستقیم و تنگاتنگی دارد. آنچه ما روی کاغذ می آوریم، حاصل تراوشات ذهنی ماست. پس هرچه ذهن پرورده باشد، به همان اندازه، نوشته پربار خواهد شد. خداوند، پنجره هایی به ذهن ما باز کرده است تا از طریق آنها، به پرورش فکر و ذهن خود کمک کنیم.»

سپس معلم، از روی تصویر، به چشم ها، گوش ها، بینی، زبان و ... اشاره کرد و گفت: «حس های پنج گانه ما، مثل جویبارهایی زلال اند که به مزرعه ذهن ما می ریزند و آن را سرسبز و پربار می کنند.»

در سروده زیر، شاعر، ما را به خوب دیدن، دعوت می کند:

♦ معرفت کردگار

دیدن این عالم است
زنده بیدار باش
چشم خریدار باش
خوب جهان را ببین
هرچه ببینی کم است
بر ورق سبز برگ
خط خدا را بخوان...
«برگ درختان سبز در نظر هوشیار»
آینه رازهاست....

♦ (محمود کیانوش)

پس چشم ها اولین و مهم ترین درگاه برای رشد و پرورش فکر هستند؛ به همین دلیل خوب دیدن، مشاهده دقیق پدیده ها، دقت در دیدار و نگرستن به جزئیات همراه

با تفکر، قدم نخست و الفبای تقویت فکر و خوب نوشتن به شمار می‌آید. نوشته زیر، نمونه‌ای از خوب دیدن نویسنده است:

♦ «زمستان سختی است. پاهایم تو کفش از زور و سوز سرما، قرمز شده؛ کِرخ شده؛ بچه‌ها که به مدرسه می‌آیند، کلاه‌های پشمی‌شان را روی سر و صورت و گردنشان می‌کشند؛ جوری که فقط از میان دریچه کلاه، می‌توانند جلوی پایشان را ببینند. سر علف‌های خشک لب جو، یخ بسته؛ قندیل بسته؛ آب که توی جوها می‌رود، به قندیل‌ها می‌خورد؛ قندیل‌ها به هم می‌خورند و صدای جلینگ جلینگ‌شان توی باغ می‌پیچد.

آبادی خلوت است؛ از بالا، از سینه کوه که نگاه می‌کنم؛ آبادی مثل سبزی است که تویش چوب خشک جمع کرده باشند. درخت‌ها چوب بدون برگ شده‌اند. فقط سرو بلند آبادی، سبز و بلند بالا، میان آبادی ایستاده است و در باد سرد و یخ زده، سر تکان می‌دهد. از اجاق‌ها و بخاری خانه‌ها دود، بلند است. کلاغ‌ها تو آسمان ابری آبادی پرواز می‌کنند؛ روی شاخه لخت درخت‌ها می‌نشینند و قارقار می‌کنند. همه چیز خاکستری است؛ سیاهی کلاغ‌ها رنگ خاکستری ابرها را می‌شکند. گنجشک‌ها سرگردان‌اند، گرسنه‌اند. هیچ کس کنار رودخانه نیست؛ کوچه‌ها خلوت است.»

♦ (شما که غریبه نیستید)

گشت و گذار در طبیعت و نگاه کردن به زیبایی‌ها و مطالعه آفرینش خداوند بزرگ، ساده‌ترین گام آشنایی با پدیده‌هاست؛ مثلاً «برای بیان زیبایی‌های گل، نخست از چشم می‌پرسیم؛ چشم از زیبایی‌های چشم‌نواز گل برای ما حکایت‌ها دارد. گل، یک نقاشی قشنگ است که خداوند در طبیعت در برابر چشمان ما قرار داده است. به راستی که چشم از دیدن گل، سیر نمی‌شود.»

♦ (فارسی و آیین نگارش، اول دبیرستان)

دانش‌آموزان بعد از شنیدن حرف‌های معلم و خواندن نمونه‌ها، به اهمیت خوب دیدن و دقیق نگاه کردن، پی‌بردند و پرسش‌هایی به ذهنشان آمد. یکی از دانش‌آموزان پرسید: «خوب دیدن و دقیق نگاه کردن چگونه به خوب نوشتن کمک می‌کند؟»

معلم، دانش آموز را به خاطر پرسش هوشمندانه اش تحسین کرد و پاسخ داد: شاعران و نویسندگان بزرگ، از این ویژگی به خوبی استفاده می کنند؛ یعنی همه چیز را با دقت از نظر می گذرانند و به چیزهای بسیار دقیق و ظریف اشاره می کنند که انسان های عادی معمولاً بی توجه از کنار آنها می گذرند.

پس شرط هوشیاری و رسیدن به آگاهی، خوب دیدن است. هنگام رویارویی با هر چیزی باید به ویژگی های ظاهری مثل رنگ، اندازه، شکل، بلندی و کوتاهی و... توجه کنیم و این ویژگی ها را به ذهن بسپاریم تا هنگام نوشتن بتوانیم از آنها بهره بگیریم. ذهن ما، گنجینه ماست؛ باید تلاش کنیم با دقت بیشتری این گنجینه را پر بار سازیم.

دانش آموز دیگری دستش را بالا برد و از معلم خواست تا یک مثال دیگر بیاورد؛ مثالی که در آن به جزئیات، توجه شده باشد. معلم گفت:

تاریخ بلعمی از کتاب های کهن فارسی است که در آن به تصویر جزئیات سیمای حضرت پیامبر ﷺ از زبان امام علی علیه السلام، اشاره شده است. این نمونه را با هم می خوانیم:

علی علیه السلام گفتا: «پیغمبر ﷺ مردی بود بالا میانه؛ و رویش سپید بود؛ سپیدی که با سرخی زدی؛ و چشم هایش سیاه بود. مویش جعد و روشن و نیکو بود. و موی سرش دراز بود تا کتف و سیاه... و سرش گرد بود نه کوچک و نه بزرگ. و بینی راست کشیده و دندان ها گشاده، و کف دست و کف پایش معتدل...، چون برفتی... چنان برفتی که گفתי از فرازی همی به نشیب آید...»

این نوشته، بیانگر نگاه دقیق و نتیجه توجه به جزئیات است. یعنی نوشته، تصویر ذهنی را با بیان جزئیات به ما نشان می دهد.

دانش آموز دیگری از معلم پرسید: «آیا همه جزئیاتی را که بر روی کاغذ می آوریم، حتماً باید با دو چشم خود دیده باشیم یا اینکه می توانیم از خیالمان هم کمک بگیریم؟» معلم، کمی درنگ کرد و گفت: پس از خوب دیدن و دقت در جزئیات، می توانید از تخیلتان هم بهره بگیرید و آن را بارور سازید؛ زیرا دیدن، تنها با چشم سر، اتفاق نمی افتد؛ گاه، لازم است نویسنده چشم سرش را ببندد و چشم ذهنش را باز کند و با تصور کردن، یک موقعیت و فضا را توصیف کند و صحنه و رویدادی را بیافریند.

♦ متن زیر را بخوانید و مشخص کنید که کدام بخش آن، به نقاشی نزدیک تر شده است.

صندوقچهٔ مادر بزرگ

صندوقچهٔ مادر بزرگ، گنجینهٔ خاطرات من بود. مادر بزرگم همیشه با دیدن من سراغ صندوقچهٔ قدیمی اش می رفت و نقل و نباتی دستم می داد؛ انگار تمام دارایی های مادر بزرگ در آن صندوقچه بود. همیشه در آن را با دقت قفل می کرد.

صندوقچه به شکل مستطیل و چوبی بود و روکشی پر نقش و نگار از جنس فلز داشت که بر روی چارپایهٔ چوبی خود در کنج اتاق مادر بزرگ، جا خوش کرده بود. درش به سمت بالا باز می شد و دوباره به طرف پایین می آمد و روی آن را می پوشاند. بر دیوارهٔ جلویی آن سه ردیف حلقه بر بدنهٔ صندوق قرار داشت که میله ای فلزی از میان آنها عبور می کرد و قفلی به شکل نیم دایره در آن حلقه ها جای می گرفت و مادر بزرگ چند بار کلید را در آن می چرخاند تا قفل شود؛ کلید به رنگ قهوه ای سوخته بود و شبیه پیچ، خطوط دایره ای به دور آن چرخیده بود.

دنبالهٔ این کلید، نخي کلفت و خاکی رنگ، به طول بیست سی سانت داشت که به روسری گلدار و بلند مادر بزرگ گره می خورد و بلافاصله بعد از قفل کردن در جیب داخلی سمت چپ جلیقهٔ مادر بزرگ جا می گرفت. گاهی هم برای اطمینان بیشتر آن را از سوراخ جا دکمه ای جلیقه رد می کرد و بعد در جیبش جا می داد تا دیگر دست هیچ سارقی به آن نرسد. اصلاً کسی جرئت نمی کرد به آن، چپ نگاه کند.

خلاصه، تمام شکل و شمایل صندوق، درست و دست نخورده، هنوز در ذهن من باقی است. من در خاطراتم دنبال آن روسری و جلیقهٔ مادر بزرگ می گردم تا شاید کلید صندوق را بیابم و اسرار کودکی های خود و نفس های مادر بزرگم را در آن پیدا کنم.

هیا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

♦♦ یکی از موضوع‌های زیر را انتخاب کنید و با توجه به آموزه‌های این درس، (خوب و دقیق دیدن) درباره آن بنویسید.

- ♦ آنچه در مسیر خانه تا مدرسه می‌بینید. ♦ مشاهده مسابقه فوتبال از روزنه تور
- ♦ دروازه ♦ دیدن مورچه‌ای که باری را می‌کشد. ♦ دیدن یک شکارچی از دریچه چشم
- ♦ یک آهو ♦ صحنه ورود یک موش به خانه

توصیف دیده‌ها

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

هیاوا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

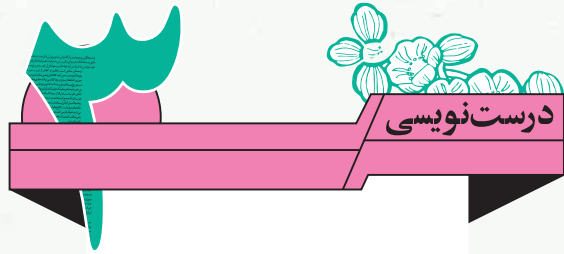
یکی از نوشته‌های تمرین ۲ را انتخاب کنید و آن را با سنجه‌های زیر، بررسی و نقد کنید.

سنجه‌های ارزیابی :

- ♦ داشتن پیش‌نویس؛
- ♦ داشتن پاک‌نویس (رعایت نشانه‌های نگارشی، نداشتن غلط املائی، توجه به درست‌نویسی و حاشیه‌گذاری)؛
- ♦ رعایت طبقه‌بندی ذهن و نوشته (آغاز، میانه و پایان)؛
- ♦ دیدن دقیق پدیده‌ها و توصیف جزئیات آنها؛
- ♦ شیوه خواندن.

نتیجه بررسی و داوری

♦ کتابی را که هفته پیش خریده بودم، خواندم.

♦ کتابی که هفته پیش خریده بودم را، خواندم.

جمله اول درست است؛ چون حرف «را» در جای خود؛ یعنی بعد از مفعول (کتاب) آمده است. «را» در زبان معیار امروز نشانه مفعول است و پس از مفعول می آید.

♦ **جمله های زیر را ویرایش کنید:**

♦ مردمی با مشتهای گره کرده که پیش می رفتند را دیدم.

.....

♦ گلی که بوی خوشی داشت را بوییدم.

.....

◆ نوشته زیر را بخوانید، اصل ضرب المثل را با شکل گسترش یافته آن مقایسه کنید.

ضرب المثل:

«خانه از پای بست ویران است، خواب در بند نقش ایوان است.»

بازآفرینی مَثَل

مردی می‌خواست خانه بخرد، او دنبال خانه‌های ارزان قیمت بود نه خانه‌های محکم و مقاوم. تا اینکه بالاخره، خانه مورد نظرش را پیدا کرد. بعضی از دوستان آشنا به معماری ساختمان، به او تذکر دادند که این خانه، بنیان محکمی ندارد، آن را نخر؛ اما مرد به آنها گفت: وقتی خانه را خریدم، خواهید دید که چه خانه زیبایی است.

مرد، خانه را خرید و شروع کرد به زیباسازی و آراستن ظاهر خانه. نمای آجری آن را با سنگ گران قیمت تغییر داد و در و پنجره آن را عوض کرد و رنگ و نقاشی نمود. وقتی نمای ساختمان، حسابی زیبا شد، آن شخص به دوستانش گفت: می‌بینید، مانند عروسک شده است. تا اینکه یک روز، زلزله خیلی ضعیفی آمد. خانه زیبای مرد ناگهان فرو ریخت و به تپه‌ای خاک تبدیل شد. تنها شانس که آورد، خود و زن و بچه‌اش بیرون از ساختمان بودند.

◆ اکنون، ضرب المثل زیر را به شیوه بازآفرینی گسترش دهید.

ضرب المثل: «کلاغ خواست راه رفتن کبک را یاد بگیرد، راه رفتن خودش را هم فراموش کرد.»

بازآفرینی مَثَل

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

معلم، از اینکه به دانش آموزان کمک می کرد تا پنجره های ذهنشان را یکی پس از دیگری بگشایند، خوشحال بود. او این بار، بچه ها را به سکوت دعوت کرد و گفت: «یکی دیگر از دریچه های خدادادی که ما از راه آن، مزرعه ذهنمان را سرسبز و پر بار می کنیم، «گوش» است.» اکنون کتاب را ببندید و فقط به خواندن سروده زیر، گوش دهید سپس حس و حال خود را از شنیده ها، بیان کنید.

تمام کلماتم

کبوتر شده امروز...

چه صبحی!

چه عطری! چه هوایی!

عجب منظره هایی! ..

نه در هست، نه دیوار

نه خوابم، نه بیدار

کسی با سیدی از کلمه

آمد و در زد

دلم باز،

پرنده شد و پر زد

به چشمم همه جا باغ و چمن شد

گلی مادر من شد.

تمام کلماتم

کبوتر شده امروز

مدادم

در احساس پریدن

شناور شده امروز

دوباره من و یک دفتر صدر برگ

من و کاغذ رنگی

چه صبحی!

چه پرواز بلندی!

چه انشای قشنگی! ..

(حمید هنرجو)

هیاوا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

اکنون نوشته زیر را که حاصل گوش دادن های دقیق نویسنده است، با هم می خوانیم؛ این نویسنده که از توانایی دیدن، بی بهره بوده است تنها از راه گوش دادن و تأمل در شنیده ها، دریافت های خود را نوشته است:

◀ کودک (طه حسین) به حاجی فیروز سلام می کرد و در خیابان دراز و تنگ و پر جمعیت پیش می رفت. عابران: طلاب و تجار و دستفروش و کارگر، گاری های الاغی یا اسبی یا قاطری که گاریچی های آنها گاهی با صدای مخصوص، حیوان خود را می راندند و گاهی هم به حیوان، ناسزا می گفتند. در سمت چپ و راست این خیابان، مغازه های جوراجور قرار داشت. در بعضی از این دکان ها غذای مردم تهیدست، تهیه می شد. بر اثر پختن این غذاها، بوهای تند، فضای آن حدود را پر می کرد... در بعضی از این دکان ها به شیوه آرام و دقیق و بدون سروصدا، معاملاتی انجام می شد یا آنکه بحثشان بسیار کوتاه بود یا آن چنان آهسته سخن می گفتند که تنها طرف مقابل می شنید. این سخنان با ادب و نرمی و مهربانی همراه بود... کودک در بین تمام مراکز، رفت و آمد می کرد، با نیروی حواس خود از بیشتر آنها به خوبی آگاه می شد. گاه گاه صداهایی پریشان و در گلو شکسته که نمایانگر بدبختی بود در این فضا می پیچید... با شنیدن صدای پای رهگذران این صداها اوج می گرفت و در فضا پخش می شد. مثل اینکه صاحبان آنها زندگی را تنها از راه گوش، حس می کردند؛ زیرا آنان هرگاه صدای پای را می شنیدند از صاحب آن پا، یاری می طلبیدند. صداهایی کوتاه و خشن و بریده بریده در پاسخ این ناله ها به گوش می رسید. این صداها از آن پرنده ویرانه نشین بود. در موارد بسیار این صداها با صدای به هم خوردن بال های این پرنده در هم می آمیخت.

◆ (آن روزها)

معلم، سپس ادامه داد: «ما پدیده ها را معمولاً از راه دریچه ها و پنجره های چشم و گوش شناسایی می کنیم. در درس پیش آموختیم که مشاهده در طبیعت و توجه به جزئیات پدیده ها، توانایی ذهن ما را افزایش می دهد و کار آفرینش و نگارش را آسان می سازد. همان گونه که چشم، ذهن را تقویت می کند، گوش هم دریچه ای است برای پرورش فکر. ذهن، تصویر صداهایی را که از راه گوش، شنیده می شوند؛ می سازد و آن را در خود نگه می دارد تا به کمک آن صداها دست به آفرینشی بزند. پس تصویرهایی که در ذهن ما ساخته می شود و ما آن را درک می کنیم و می نویسیم، بخشی از آن، حاصل خوب دیدن و بخشی دیگر، نتیجه خوب گوش دادن و فعالیت دیگر حس های ما است.»

در نوشته زیر نویسندۀ با درک درست از حس شنیداری و دیداری، به نوشته خود قدرت بخشیده و آن را برای خوانندۀ واقعی تر نشان داده است. این نوشته، نتیجه دقت نویسندۀ در گوش دادن و دقیق نگاه کردن است. وقتی این داستان را می‌خوانیم و می‌شنویم؛ ذهن ما تصویر رویدادها و صحنه‌های آن را بازسازی می‌کند.

◀ «آواز گل تاج خروس، بلند شد؛ قوقولی قوقو، قوقولی قوقو! صدا بلند و بلند تر شد و در همه جای جنگل پیچید. ناگهان درخت‌ها ساکت شدند؛ گل‌ها گلبرگ‌هایشان را جمع کردند؛ گل شیپوری فریاد زد: تبر! تبر! ویرانگر می‌آید. ترس و سکوت، همه جنگل را پر کرده بود. تبر، صدای لرزیدن درخت را شنید. جنگل لرزید. ترس درخت‌ها و گل‌ها بیشتر شد. گل‌های شیپوری، گوش‌های تیزی داشتند؛ صدای پای تبر را شنیدند. فریاد آماده باش؛ جنگل را فراگرفت...»

◆ (تبر)

دانش‌آموزان در فضای ساکت کلاس، نشسته بودند و به صدای پراکنده در محیط گوش می‌دادند؛ صدای معلم نگارش، صدای هیاهوی بچه‌ها که توی حیاط دنبال توپ می‌دویدند. صدای معلم ریاضی که با آهنگ بلند درس می‌داد و ارقام را بیان می‌کرد. صدای جیرجیر میز یکی از دانش‌آموزان و ... توجه دانش‌آموزان این بار به صداهای اطراف، طوری بود که گویا اولین بار است که می‌شنوند.

معلم، کلاس را باز هم به سکوت دعوت کرد و گفت:

چشم‌تان را ببندید و فقط به صدای کسی که متن را می‌خواند، گوش بدهید؛ کارگاه ذهن شما هم‌زمان با شنیدن صدای کلمات، تصویر آنها را به شما نشان می‌دهد یعنی تصویر آن در ذهن شما ایجاد می‌شود؛ مانند این نوشته:

◀ «صدای پای پدرم را می‌شنوم؛ از پله‌ها بالا می‌آید؛ سنگین و سخت. من به صدای باران، صدای جوشیدن آب و صدای سنگین کفش‌های پدر، گوش می‌دهم؛ در باز می‌شود و نیمی از چهرۀ پدر.. آن مرد خیلی شبیه پدر بود؛ اما خودش نبود... صدای پای کسی را می‌شنوم؛ صدای پا، صدای پا و صدای در، می‌دانستم که باز می‌گردد!»

◆ (بار دیگر شهری که دوست می‌داشتم)

هیا تخصص، ترین سایت مشاوره کشور

در ادامه درس، معلم تأکید کرد که یکی دیگر از کارکردهای خوب گوش دادن، تقویت حافظه شنیداری است. حافظه شنیداری هنگام نوشتن به نویسنده کمک می‌کند تا صحنه‌ها و رویدادها را با حس و حالی مناسب، بازسازی کند. پس گوش هم می‌تواند مانند چشم، ببیند و پدیده‌ها را شناسایی کند و به توانایی ذهن ما بیفزاید؛ به همین دلیل است که شنیدن هر صدا، حسی در ما به وجود می‌آورد و شناختی ایجاد می‌کند که می‌توانیم نسبت به آن صدا داوری کنیم و آن را از دیگر صداها تشخیص دهیم و مثلاً بگوییم که آن صدا خوب و گوش‌نواز است یا بد و گوش‌خراش؛ این صدا گرم و گیراست و آن صدا سرد و بی‌روح؛ این صدای مهربان مادر من است یا صدای زن همسایه؛ صدای پرواز پرنده است یا صدای فرفره و... .

می‌فهمیم که خوب گوش‌دادن، افزون بر پرورش حس شنیداری، به توانایی ذهنی ما هم می‌افزاید.

معلم میان دانش‌آموزان رفت، و گفت: «اکنون یک بیت درباره خوب گوش دادن و تأثیر آن از فردوسی بزرگ می‌خوانم:

بدو گفت: آن کس که کوشاتر است دو گوشش به دانش، **نیو شاتر** است

همان‌طور که با دیدن می‌توانیم گنجینه ذهن خود را پربارتر کنیم، با گوش دادن به گفته‌ها و سخنان دیگران نیز می‌توانیم بر قدرت تفکر و توانایی زبان گفتار و نوشتار خود بیفزاییم. هرچه بیشتر گوش بدهیم، هنگام نوشتن، دست و قلم ما راحت‌تر حرکت خواهد کرد.»

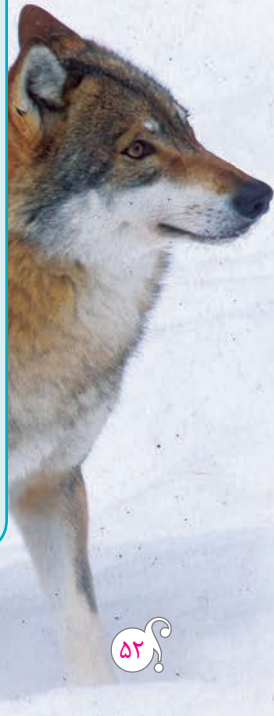

فعّالیت‌های نگارشی

♦ متن زیر را بخوانید و مشخص کنید که نویسنده در کدام بخش، تحت تأثیر قوهٔ شنیداری خود قرار گرفته است.

... کژال بر پوست گرگ چنگ کشید و فریاد زد: «هه ژار.. هه ژار! خاکم به سر!» گرگ قنداقه به دهان گرفت و دوید. کژال به دنبال او زمین را خیش می کشید، مویه می کرد و روناک را صدا می زد.
خم شد و سنگ برداشت.
اگر به روناک بخورد!
سنگ را به زمین انداخت، زار زد و دوید. صورت خراشید و دوید. گرگ پارهٔ تنش را می برد.
روناک مثل برّه‌ای، دست‌هایش را در هوا تکان می داد. گردنش به عقب خم شده بود و صدای نازک گریه‌اش، سنگ‌های بیابان را می خراشید.
کژال به موهایش چنگ زد، لنگهٔ گالشش از پایش افتاد. سنگ‌ها پایش را کوبیدند.
روناک! .. روناک! دایه‌ات بمیره، روله.
دشت یک پارچه صدا شده بود و ناله و مویه. باد صدای کژال را غلتاند و با خود برد. «آزاد» سر زمین بود که فریاد کژال را شنید. هراسان ماند: «صدا از کدام طرف می آید؟»
باز هم جیغ. آزاد دوید. صدا از سمت تپّه بود. کسی کمک می خواست. گام انداخت و دوید. صدا او را به خود می خواند. چشم آزاد از دور جسمی را که تند و تند به طرف او می آمد، دید و لحظه‌ای بعد، گرگ نزدیک آزاد رسیده بود و آن دورتر، کژال پا برهنه و بر سر زنان می دوید. وقت فکر کردن نبود. آزاد نباید می ماند. دندان بر دندان می سایید. گرگ مقابل آزاد بود. قنداقهٔ روناک به دهانش بود. روناک خفه گریه می کرد و گرگ خرناسه می کشید. آزاد معطل نماند....

♦ (داستان کژال)

◆◆ شنیدن صداهاى زیر چه حس و حالى به شما مى‌دهد؟ یکى از صداهاى زیر را انتخاب کنید و حس و حال خود را در بارهٔ آن بیان کنید.

◆ صدای وزش شدید باد ◆ صدای لالایی مادر ◆ صدای باران ◆ آهنگ

سرود ملی ♦ قار قار کلاغ

Handwriting practice sheet with 15 rows of dashed lines for tracing and writing. The sheet is framed by a blue border. At the bottom, there is a decorative illustration of a cluster of pink flowers and green leaves.

هیا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

♦♦♦ یکی از نوشته‌های تمرین ۲ را انتخاب و آن را بررسی و نقد کنید.

سنجه‌های ارزیابی :

- ♦ داشتن پیش‌نویس؛
- ♦ داشتن پاک‌نویس (رعایت نشانه‌های نگارشی، نداشتن غلط املایی، توجه به درست‌نویسی و حاشیه‌گذاری)؛
- ♦ رعایت طبقه‌بندی ذهن و نوشته (آغاز، میانه و پایان)؛
- ♦ شنیدن دقیق صداها و توصیف جزئیات آنها؛
- ♦ شیوه خواندن.

نتیجه بررسی و داوری

.....

.....

.....

.....

.....

.....

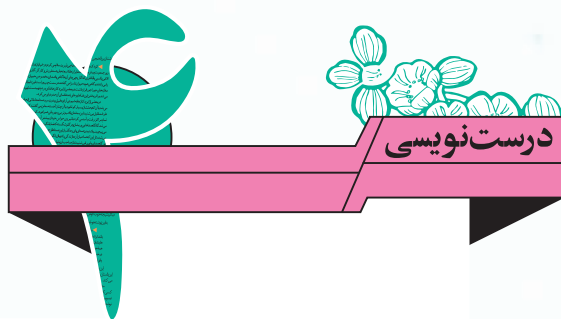
.....

.....

.....

.....

♦ دانش‌آموزان این کلاس، در کارهای گروهی، پشاهنگ هستند.

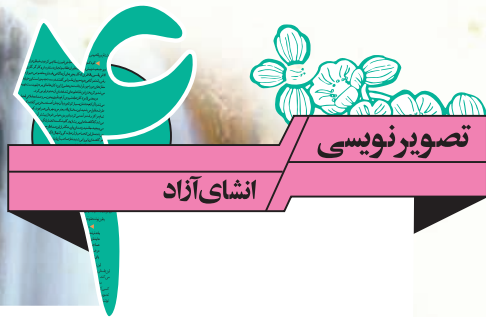
♦ دانش‌آموزان این کلاس، در کارهای گروهی، پیش‌آهنگ هستند.

جمله نخست، درست است زیرا هرگاه بخش دوم کلمه‌های ترکیبی با نشانه «آ» شروع شود، فاصله از میان دو بخش، برداشته می‌شود، علامت مد، حذف می‌گردد و کلمه را پیوسته می‌نویسیم.

جمله‌های زیر را ویرایش کنید:

♦ امروز، هم آیش دانش‌آموزان خوش فکر، برگزار می‌شود.

♦ اگر بدخواهان، در هم آوردی نابرابر، زورگویی پیشه کنند، تسلیم نخواهیم شد.

♦ موافقید تصویرسازی امروز به صورت کارگاهی، طی مراحل زیر انجام شود؟ پس شروع کنید.

۱- تصویری از کتاب‌های درسی خود یا عکسی که خودتان از مناظر طبیعت گرفته‌اید یا هر تصویر دیگری را که دوست دارید، انتخاب کنید و آن را در نوشته‌تان توصیف کنید. یادتان باشد دوستان شما نباید آن تصویر را ببینند.

۲- انشایتان را برای دوستانتان بخوانید. آنها با گوش دادن به انشای شما تصویری در ذهن خود ایجاد می‌کنند.

۳- دوستانتان براساس تصوّر ذهنی خود درباره تصویری که شما توصیف کرده‌اید، صحبت می‌کنند.

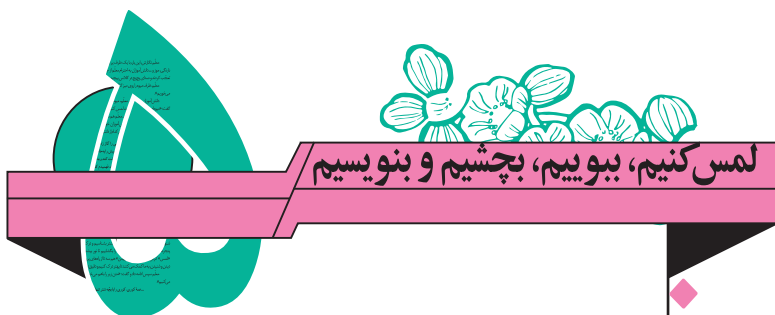
۴- حالا تصویر را به دوستانتان نشان دهید.

۵- برداشت دوستان شما چقدر به تصویر واقعی نزدیک است؟

درس پنجم:

لمس کنیم، ببوییم، بچشیم و بنویسیم

لمس کنیم، ببوییم، بچشیم و بنویسیم

معلم نگارش، این بار، با یک ظرف پر از میوه، وارد کلاس شد؛ سیب، پرتقال، کیوی، نارنگی، موز و.... دانش آموزان به احترام معلم از جا بلند شدند. آنها وقتی ظرف میوه را دیدند، خوشحال شدند و صدای بچ بچ در کلاس پیچید.

معلم، ظرف میوه را روی میز گذاشت و با لحنی طنزآمیز گفت: «نگران نباشید، باهم می خوریم.»

دانش آموزان خندیدند. معلم، میوه ها را بین گروه های دانش آموزان پخش کرد و گفت: «میوه ای را که در اختیار دارید، لمس کنید، ببویید و بچشید.»

دانش آموزان مشغول شدند. معلم هم، سیب سرخی را که در دست داشت، بوید و گاز زد.

چند دقیقه بعد، معلم، از دانش آموزان خواست، حس و حال خود را از لمس کردن، بویدن و چشیدن میوه ها، بیان کنند. هر کدام از دانش آموزان حرفی زدند:

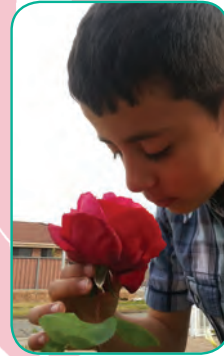
▶ به محض اینکه گلایی را گاز زدم، به یاد بابا بزرگم افتادم. پدر پدرم را می گویم. مزه این گلایی، چند سال پیش را به خاطر من آورد که به باغ پدر بزرگ رفته بودیم. پدر بزرگم یک گلایی از درخت کند و به من داد و....

— پرتقال من طعم هلو می داد، فهمیدم که پرتقال پیوندی است. یک دفعه، فکری به ذهنم رسید و آن این بود که، آقای پرتقال با خانم هلو، ازدواج کرده اند و بچه آنها شده است پرتقال پیوندی!

— میوه من یک سیب سرخ بود. وقتی آن را در دست گرفتم، به یاد «نیوتون» افتادم. با خودم فکر کردم: اگر نیوتون آن قدر شکمو بود که به محض افتادن سیب از درخت، آن را گاز می زد، هرگز نیروی جاذبه، کشف نمی شد.

هیا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

معلم بعد از شنیدن حرف‌های بچه‌ها، گفت: «همان‌طور که دیدید و چشیدید، هرکدام از این حس‌ها، در ما فکرها، احساس‌ها و حال و هوایی ایجاد می‌کنند و بهانه‌ای برای پرورش ذهن و تقویت نوشتن می‌شوند. تاکنون آموختیم، چشم و گوش، دو پنجره خدادادی هستند. با چشم بینا و گوش شنوا می‌توانیم، جهان اطرافمان را بهتر و بیشتر بشناسیم و درک کنیم. اکنون می‌خواهیم پنجره‌های دیگر ذهن را بشناسیم، آنها را بگشاییم تا نور بیشتری به خانه ذهن ما بتابد. «لمس کردن»، «بوییدن» و «چشیدن» هم سه تا از راه‌های پرورش ذهن هستند که مثل دیدن و شنیدن، به ما کمک می‌کنند تا بهتر درک کنیم و دقیق‌تر بنویسیم.»

هیاوا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

معلم سپس ادامه داد و گفت: «متن زیر را باهم می‌خوانیم و بعد درباره آن گفت‌وگو می‌کنیم.»

◀ ... عمه کوری، کوری را با بچه شتر تنها گذاشت تا نوازشش کند. شتر کوچک به کوری نگاه کرد و لب‌هایش را تکان داد.
کوری با خود فکر کرد: لب‌ها جمع، لب‌ها کشیده؛ یعنی «کوری». عجب، اسم مرا می‌داند! کوری خندید و سر او را در آغوش گرفت. سرش گرم و نرم بود. کوری اسم بچه شتر را «شکلای» گذاشت. چون رنگ و نرمی شتر، او را به یاد شکلات‌هایی می‌انداخت که توی کاغذهای براق پیچیده شده بودند و طعم شیرینی داشتند.

♦ حرف‌های شکلای

در متنی که خواندیم، سه حس دیدن، لمس کردن و چشیدن برجسته است. نویسنده به کمک این سه حس، توانسته احساس یک کودک به بچه شتری که تازه به دنیا آمده را به خوبی نشان دهد. شما هم با بهره‌گیری از این حواس، می‌توانید نوشته‌های خوبی بیافرینید. در متن زیر هم که از زبان «هلن کلر» زن نابینا، بیان شده، تأثیر حس لامسه را می‌بینیم:

◀ روزی معلم، مرا به گردش برد و دستم را زیر شیر آب قرار داد. همان‌طور که مایع خنک، روی دستم می‌ریخت، کلمه «آب» را روی دست دیگرم هجی کرد. از آن زمان، حس کردم که از تاریکی و بی‌خبری بیرون آمده‌ام و رفته رفته همه چیز را در روشنایی خاصی می‌بینم.

♦ داستان زندگی من

کلاس نگارش، فضایی حسی، عاطفی و شاد پیدا کرده بود و دانش‌آموزان، با به کارگیری حواس خود، کار نوشتن را شروع کردند.

♦ متن زیر را بخوانید و مشخص کنید که نویسنده در کدام بخش، تحت تأثیر قوهٔ چشایی، بویایی و لامسهٔ خود قرار گرفته است.

... دلم بیشتر از همیشه گرفته بود. شکم فاروقور می‌کرد و کتلت مچاله، توی دستم باد کرده بود. زورم گرفته بود که مثل بقیه نمی‌توانم لقمه‌ای بخورم. دلم می‌خواست همین جوری که مزهٔ خیارشور زیر دندان‌هایم جا خوش می‌کرد و روغن کتلت لبم را لیز می‌کرد، به هیچ چیز فکر نکنم، به هیچ چیز مسخره‌ای که اشتهایم را کور کند. کتلت، مثل بچه گنجشک مرده‌ای، روی دستم مانده بود. توی سروصدای مسخرهٔ خندهٔ بچه‌ها، جملهٔ جادویی جان گرفت: «وقتی داری از ناراحتی می‌ترکی، سه تا سوت بزنی!» ... بی‌اختیار زبانم را چسباندم به پشت دندان‌هایم و انگشت کوچکم را گذاشتم توی دهانم. اولین سوت: بچه‌ها سر جایشان می‌خکوب شدند. دومین سوت: همه به طرفم آمدند، حتی ناظم. سومین سوت: پشت گردنم توی دست ناظم بود. جای شما خالی؛ همین طور که گردنم توی دست ناظم بود، مثل ببرهای آفریقایی، توی سه سوت، ساندویچم را بلعیدم. اشتهایم حسابی باز شده بود. برای اولین بار مزهٔ غذا بدون اشک و گریه زیر دندان‌هایم رفته بود ...

♦ سه سوت جادویی، اکبرپور

.....

.....

.....

.....

.....

هیاوا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

♦♦ موضوع های زیر چه حسّ و حالی به شما می دهد؟ یکی را انتخاب کنید و حسّ و حال خود را درباره آن، بیان کنید.

- ♦ بوی خاک پس از بارش باران
- ♦ طعم بستنی یخی
- ♦ بوی سیر
- ♦ طعم خورشید قورمه سبزی
- ♦ برداشتن یک ظرف داغ
- ♦ طعم لبوی داغ در یک روز برفی
- ♦ حمل یک قالب یخ بدون دستکش

Handwriting practice sheet with 20 horizontal lines inside a light blue border. The sheet is decorated with a vertical column of blue diamonds on the left and right sides, and a row of stylized blue flowers at the bottom center.

هیاوا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

یکی از نوشته‌های تمرین ۲ را انتخاب کنید و آن را بررسی و نقد کنید. ◆◆◆

سنجه‌های ارزیابی :

- ◆ داشتن پیش‌نویس؛
- ◆ داشتن پاک‌نویس (رعایت نشانه‌های نگارشی، نداشتن غلط املایی، توجه به درست‌نویسی و حاشیه‌گذاری)؛
- ◆ رعایت طبقه‌بندی ذهن و نوشته (آغاز، میانه و پایان)؛
- ◆ انتقال دقیق حسّ چشایی، بویایی و لامسه؛
- ◆ شیوه خواندن.

نتیجه بررسی و داوری

◆ دانش‌آموز، نتیجهٔ آزمایش‌های علوم را برای معلّم بیان کرد.

◆ دانش‌آموز، نتیجهٔ آزمایشات علوم را برای معلّم بیان کرد.

جملهٔ اوّل، درست است. «آزمایش» یک واژهٔ فارسی است و با نشانهٔ فارسی «ها»، جمع بسته می‌شود. کلماتی چون «گرایش، پیشنهاد، گزارش، فرمایش» فارسی هستند و بهتر است در کاربرد آنها به این نکته توجه کنیم.

◆ جمله‌های زیر را ویرایش کنید:

◆ گزارشات زیادی از توانایی نویسنده‌گی دانش‌آموزان به دست ما رسیده است.

.....

◆ در شهر شیراز، باغات زیبایی پر از درخت نارنج، وجود دارد.

.....

حکایت نگاری

♦ حکایت زیر را به زبان ساده امروز،
بازنویسی کنید.

حکایت:

حاکمی، دو کوشش ناشوا شد. مداوای
طیبان هم اثری نکرد. حاکم از این
پیشامد که باعث شد او دیگر صدای
هیچ مظلومی را نشنود، بسیار ناراحت
بود و نمی دانست چه کند. روزی
شخص دانا، نزدش رفت و با
اشاره و به کمک نوشتن به او گفت:
ای سلطان، چرا غمگین هستید؟ شما
یکی از حش‌های خود را از دست
داده‌اید، خداوند به شما حواس دیگر
هم داده است که سالم اند، آنها را به
کار بگیرید. حاکم، کمی اندیشید و گفت:
ای حکیم، راست می‌گویید، من از
نعمت‌های دیگر غافل بوده‌ام.

(جامی)

باز نویسی :

باسنجش ومقایسه، آسان تر بنویسیم

معلم، بعد از ورود به کلاس، دانش آموزان را به یک گفت و گوی صمیمانه دعوت کرد. او از آنها خواست، نظراتشان را راجع به بهره گیری از حواس پنج گانه بیان کنند. دانش آموزان، هر کدام تجربیات خود را به شکل شفاهی بیان کردند. خلاصه حرف های دانش آموزان، این بود:

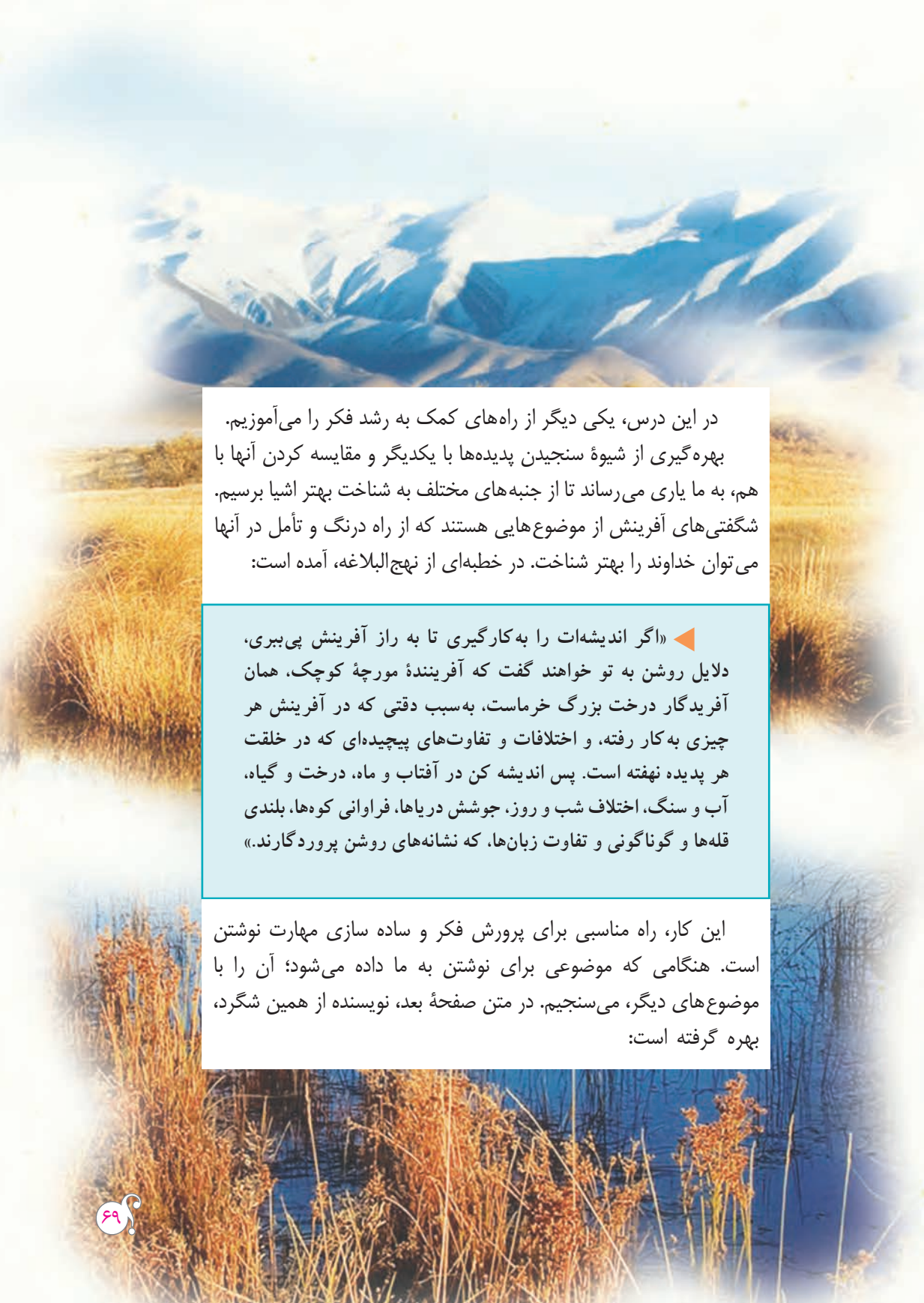
▶ چون بهتر می بینیم و بیشتر می شنویم، حرف های بیشتری برای نوشتن داریم.

- بعضی از بوها و مزه ها، ما را به یاد یک خاطره می اندازد و دوست داریم آن را بنویسیم.

- نوشته های ما، عاطفی تر از قبل شده است.

- تازگی ها چیزهایی را می بینیم و صداهایی را می شنویم که قبلاً ندیده و نشنیده بودیم.

معلم، بعد از شنیدن حرف های بچه ها، گفت: «خوشحالم که گشوده شدن روزنه های ذهن، احساس های تازه ای در شما ایجاد کرده است. در درس های گذشته با راه های پرورش و آماده سازی ذهن برای نوشتن آشنا شدیم. در این درس، شیوه هایی را می آموزیم که به ذهن ما کمک می کنند تا اندوخته های خود را راحت تر به نوشتار تبدیل کنیم.»

در این درس، یکی دیگر از راه‌های کمک به رشد فکر را می‌آموزیم. بهره‌گیری از شیوهٔ سنجیدن پدیده‌ها با یکدیگر و مقایسه کردن آنها با هم، به ما یاری می‌رساند تا از جنبه‌های مختلف به شناخت بهتر اشیا برسیم. شگفتی‌های آفرینش از موضوع‌هایی هستند که از راه درنگ و تأمل در آنها می‌توان خداوند را بهتر شناخت. در خطبه‌ای از نهج البلاغه، آمده است:

◀ «اگر اندیشه‌ات را به کارگیری تا به راز آفرینش پی‌بری، دلایل روشن به تو خواهند گفت که آفرینندهٔ مورچهٔ کوچک، همان آفریدگار درخت بزرگ خرماست، به سبب دقتی که در آفرینش هر چیزی به کار رفته، و اختلافات و تفاوت‌های پیچیده‌ای که در خلقت هر پدیده نهفته است. پس اندیشه کن در آفتاب و ماه، درخت و گیاه، آب و سنگ، اختلاف شب و روز، جوشش دریاها، فراوانی کوه‌ها، بلندی قله‌ها و گوناگونی و تفاوت زبان‌ها، که نشانه‌های روشن پروردگارند.»

این کار، راه مناسبی برای پرورش فکر و ساده سازی مهارت نوشتن است. هنگامی که موضوعی برای نوشتن به ما داده می‌شود؛ آن را با موضوع‌های دیگر، می‌سنجیم. در متن صفحهٔ بعد، نویسنده از همین شگرد، بهره گرفته است:

◀ «تابستان سوم فرا رسید. هوا داغ بود. شب‌ها از گرما خوابم نمی‌برد. حیاط و بهارخواب نداشتم. اتاقم در وسط شهر بود. بساط تهویه به تهران نرسیده بود. شاید هنوز اختراع نشده بود. خیس عرق می‌شدم. پیوسته به یاد ایل و تبار بودم. روزی نبود که به فکر ییلاق نباشم و شی نبود که آن آب و هوای بهشتی را در خواب نبینم. در ایل، چادر داشتم. در شهر، خانه نداشتم. در ایل، اسب سواری داشتم. در شهر، ماشین نداشتم. در ایل، آسایش و کس و کار داشتم. در شهر، آرام و قرار و غمخوار نداشتم.»

◆ (بخارای من، ایل من)

یکی از دانش‌آموزان از معلم پرسید: «در سنجش و مقایسه کردن پدیده‌ها، به چه چیزهایی باید توجه کرد؟»

معلم در پاسخ گفت: «هنگام سنجش و مقایسه پدیده‌ها، به تفاوت‌ها و شباهت‌های دو موضوع یا دو پدیده می‌اندیشیم و آن فکر را بر اساس این دو ویژگی (تفاوت، شباهت) دسته‌بندی می‌کنیم. در این کار، ذهن ما نظم پیدا می‌کند و فکر ما گسترش می‌یابد و نوشته ما کامل می‌شود.

برای نمونه، اگر موضوع نوشتن «دیوار» باشد. نخست کمی درباره دیوار و مشخصات ظاهری آن (ویژگی‌ها، اندازه، نوع ساختمان، طول و...) فکر می‌کنیم؛ سپس چیزی را که بتوانیم با این ویژگی‌ها، مقایسه کنیم؛ کنار آن موضوع می‌نویسیم و آن‌گاه ذهن خود را برای بیان تفاوت‌ها و شباهت‌ها به کار می‌گیریم. مثلاً می‌خواهیم «دیوار» را با «درخت» بسنجیم. همین که این دو را کنار هم قرار دادیم، خود به خود، ذهن ما فعالیت را آغاز می‌کند و به طبقه‌بندی و نظم دادن به موضوع دست می‌زند.»

شباهت‌ها: هر دو ایستاده‌اند، هر دو مانع دیدن می‌شوند، هر دو با دال آغاز می‌شوند، هر دو سایه دارند و ...

تفاوت‌ها: یکی بی‌جان و دیگری جاندار، یکی با شاخ و برگ و دیگری بی شاخ و برگ، یکی بی‌تغییر در فصل‌ها و دیگری با فصل در تغییر و ...

شاید نتیجه این مقایسه، نوشته‌ای شبیه متن صفحه بعد باشد:

درخت و دیوار سال‌ها است کنار هم زندگی می‌کنند. دیوار پیر، درخت را از زمانی که تنها یک نهال کوچک بود می‌شناسد. چیزی که آنها را به هم نزدیک کرده است، شباهت‌ها و قرابت‌های آنهاست. هر دوی آنها، روی پای خود ایستاده‌اند. هر دو سایه دارند و رهگذران را پناه می‌دهند.

اما درختی که زیر سایه دیوار، به چشم نمی‌آمد، حالا سر به فلک کشیده است و از بالا به دیوار می‌نگرد. درخت هر سال بالا و بالاتر می‌رود و دیوار هر سال کوچک و کوچک‌تر می‌شود. شاید هم به شاخ و برگ خود بنازد و دیوار بی‌شاخ و برگ را مسخره کند....

◆ مؤلفان

♦ متن‌های زیر را بخوانید و مشخص کنید، کدام متن بر پایه شیوه مقایسه، نوشته شده است؟

♦ الف) قد نسبتاً کشیده‌ای داشت که کمی پشتش را خمیده نشان می‌داد. چهره‌اش سفید و کم گوشت بود، دماغ کشیده و نوک تیز و پیشانی صاف و مرتبی داشت که در ورزش باد، قسمتی از آن را موهایش می‌پوشاند. حالت چشمانش آرام بود و در قعرشان موجی از غم در آرامشی ناگوار یخ بسته بود. چانه استخوانی و صافی داشت که دهانش را زیباتر جلوه می‌داد، موهای بلندش که دور گوش‌ها و گردنش را پوشانده بود، قدری تیره‌تر از رنگ ساقه‌های درو شده گندم بود.

(کارنامه سپنج)

♦ ب) صبح بود و پرتو آفتاب مانند طلاروی امواج ملایم دریا می‌درخشید. نزدیک به یک کیلومتر دور از ساحل یک قایق ماهیگیری آب را شکافته، به پیش می‌رفت. از سوی دیگر هلهله و آوای مرغان دریایی که برای به دست آوردن غذای خود به ساحل روی آورده بودند در فضا طنین افکنده بود. روز پر تحرک دیگری شروع می‌شد.

(پرنده‌ای به نام آذرباد)

♦ پ) هر دسته از مردم، مقررات ویژه‌ای برای آداب معاشرت دارند. دست دادن با دوستان در هنگام ملاقات در بسیاری از بخش‌های جهان معمول است. چینیان به جای اینکه به یکدیگر دست بدهند؛ دو دست خود را بر هم می‌گذارند و تکان می‌دهند. در بسیاری از کشورها برداشتن کلاه، نشان ادب است ولی بومیان غنا در افریقا به جای این کار، قبای خود را از یک شانه به پایین می‌اندازند.

(آیین نگارش، سال اول دبیرستان، ۱۳۵۳)

.....

.....

.....

.....

تصور کنید دو حالت زیر را تجربه کرده‌اید؛ با مقایسه آنها، متنی بنویسید.

◆ برخاستن از خواب در صبح روستا ◆ برخاستن از خواب در صبح شهر

This image shows a single sheet of white paper with horizontal dashed lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page, providing a guide for handwriting practice. There are no margins, text, or other markings on the paper.

هیاوا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

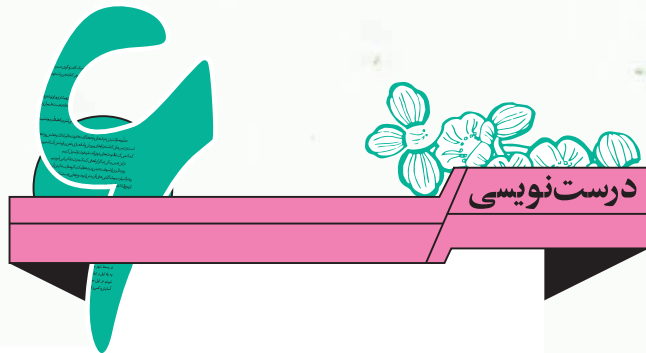
یکی از نوشته‌های تمرین ۲ را بر اساس معیارهای زیر، ارزیابی کنید. ◆◆◆

سنجه‌های ارزیابی :

- ◆ داشتن پیش‌نویس؛
- ◆ داشتن پاک‌نویس (رعایت نشانه‌های نگارشی، نداشتن غلط‌املائی، توجه به درست‌نویسی و حاشیه‌گذاری)؛
- ◆ رعایت طبقه‌بندی ذهن و نوشته (آغاز، میانه و پایان)؛
- ◆ بهره‌گیری از شیوه مقایسه و بیان شباهت‌ها و تفاوت‌ها؛
- ◆ شیوه خواندن.

نتیجه بررسی و داوری

◆ همه نویسندگان، خواندن آثار بزرگان را گامی مهم برای رشد می‌دانند.
◆ همه نویسنده‌گان، خواندن آثار بزرگان را گامی مهم برای رشد می‌دانند.
جمله اول صحیح است. کلمه‌هایی که به نشانه بیان حرکت «ه» ختم می‌شوند، هنگامی که نشانه جمع «ان» یا نشانه «ی» را بخواهیم به آخر آنها اضافه کنیم، به ترتیب این گونه، نوشته می‌شوند (نویسندگان و نویسندگی) و نشانه بیان حرکت «ه» دیگر ظاهر نمی‌شود.

◆ جمله‌های زیر را ویرایش کنید:

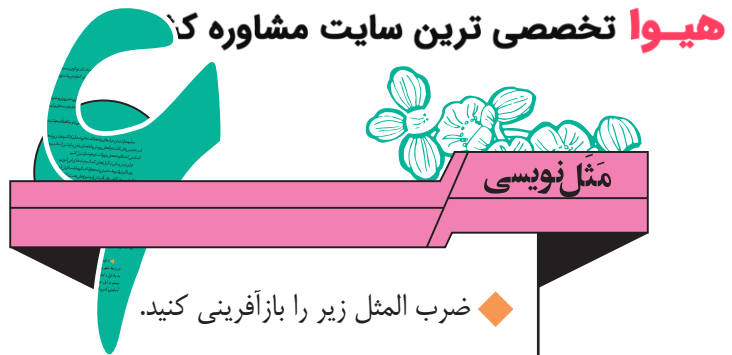
◆ شرکت کننده‌گان در مراسم امروز، از عملکرد دانش‌آموزان این مدرسه،
خرسند بودند.

.....

◆ نخبه‌گان با دیده‌گانی باز و با آگاهی، همه امور را پی می‌گیرند.

.....

♦ ضرب المثل زیر را بازآفرینی کنید.
ضرب المثل: «زبان سرخ، سر سبز می دهد برباد»

بازآفرینی مَثَل

A large light blue rectangular area with rounded corners, containing ten horizontal dotted lines for writing.

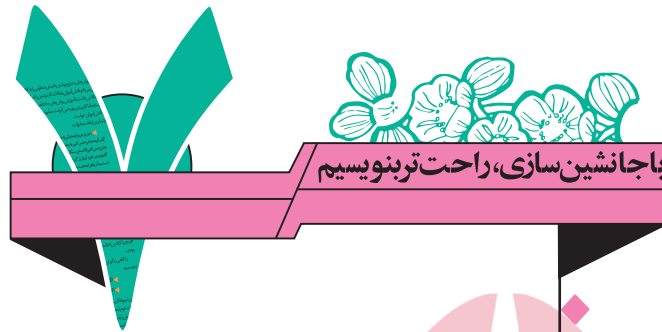
درس هفتم:

باجانشین سازی، راحت تر نویسیم

کنش‌نویس‌ها، چگونگی نوشتن متن را به شما می‌آموزد. این کتاب به شما کمک می‌کند تا بتوانید به راحتی و به سرعت متن خود را بنویسید. این کتاب به شما کمک می‌کند تا بتوانید به راحتی و به سرعت متن خود را بنویسید. این کتاب به شما کمک می‌کند تا بتوانید به راحتی و به سرعت متن خود را بنویسید.

بهر روز
از موضوع کتاب و موضوع
درمیان شما
کتاب‌های متفاوتی
به شما کمک می‌کند
تا بتوانید به راحتی
و به سرعت متن خود
را بنویسید.

استفاده از روش های متنوع نوشتن، فضای متفاوتی را به کلاس نگارش داده بود. معلم، روش های جدید را آموزش می داد و دانش آموزان، فعالانه کار نوشتن را دنبال می کردند.

معلم، تلاش داشت با آموزش روش های مختلف، نوشتن را برای دانش آموزان راحت تر کند، او از روش های ساده، اما کاربردی بهره می گرفت. معلم در ادامه کار و بدون آنکه به تعریف و توضیح روش بپردازد، از دانش آموزان خواست نوشته زیر را با دقت بخوانند:

«عزیز من، باید بتوانی به جای یک سنگ نشسته، دوران گذشته را که توفان زیستن با تو گذرانیده، به تن حس کنی. باید بتوانی یک جام بشوی که وقتی افتاد و شکست، لرزش شکستن را به تن حس کنی! دانستن سنگ بودن یک سنگ، کافی نیست؛ مثل دانستن معنی یک شعر است. گاه باید در خود آن قرار گرفت و با چشم درون آن به بیرون نگاه کرد و با آنچه در بیرون دیده شده است، به آن نظر انداخت.»

◆ (حرف های همسایه)

معلم، پس از خواندن نوشته، به دانش آموزان گفت: «نوشته ای که خواندیم، موضوع درس این جلسه را نشان می دهد.»

شیوه دیگری که برای تقویت ذهن و آسان‌سازی نوشتن، مفید است؛ روش «جانشین‌سازی» است. یعنی هرگاه موضوعی برای نوشتن دربارهٔ موجودات یا اشیا داده شد؛ ما چیزهای دیگر یا خودمان را به جای آن موضوع بگذاریم و از زبان خود یا دیگری دربارهٔ آن بنویسیم.

در سخنان «نیما یوشیج» هم بر همین شیوه تأکید شده است: «باید بتوانی یک جام بشوی که وقتی افتاد و شکست، لرزش شکستن را به تن خود حس کنی!». مثلاً اگر موضوع نوشتن «پنجرهٔ کلاس» باشد، هر کدام از ما خودمان را جای آن قرار دهیم و بنویسیم: اگر من پنجرهٔ کلاس بودم ...

یا گاهی با آوردن «اگر»، راه جدیدی باز کنیم و فرصت تازه‌ای به فکر و خیال خود بدهیم و بنویسیم :

◀ اگر خورشید بودم...

◀ اگر کوه بودم...

این شیوهٔ نگریستن به موضوع و آماده‌سازی ذهن برای بهتر نوشتن، باعث می‌شود که ما عواطف و احساسات خود را به سادگی بتوانیم، بیان کنیم و فرصت آفرینش بیشتری به ذهن و خیال خود بدهیم و تخیل خودمان را با پدیده‌ها همراه کنیم و از این راه، خود را به دنیای آن نزدیک سازیم.

معلم در ادامه به دانش‌آموزان گفت: «اکنون از شما می‌خواهم به متن دیگری توجه کنید. در این نوشته، نویسنده، می‌خواهد ویژگی‌های «کتاب» را به ما بشناساند ولی به جای اینکه مستقیماً به خصوصیات کتاب بپردازد، در ذهن خود، کتاب را به جای انسان نشانده و سپس آن را با ویژگی‌های انسانی، این گونه معرفی می‌کند:

◀ « بعضی از کتاب‌ها ساده لباس می‌پوشند و بعضی لباس‌های عجیب و غریب و رنگارنگ دارند. بعضی از کتاب‌ها برای ما قصه می‌گویند تا بخوابیم و بعضی قصه می‌گویند تا بیدار شویم. بعضی از کتاب‌ها شاگرد اول می‌شوند و جایزه می‌گیرند بعضی مردود می‌شوند و بعضی تجدید؛ بعضی از کتاب‌ها تقلب می‌کنند... بعضی از کتاب‌ها پرحرف‌اند، ولی حرفی برای گفتن ندارند و بعضی ساکت و آرام‌اند، ولی یک عالم حرف‌گفتنی در دل دارند ... بعضی از کتاب‌ها دوقلو یا چند قلو هستند. بعضی از کتاب‌ها پیش از تولد می‌میرند و بعضی تا ابد زنده هستند.»

◆ (بی بال پریدن)

◆ کدام یک از متن‌های زیر، با موضوع این درس (توصیف به روش جانشین‌سازی)، تناسب بیشتری دارد؟ دلیل انتخاب خود را توضیح دهید.

◆ (الف) «هنوز در جست و جوی نشان امید بخشی، زیر چشمی به کنده کاری چهره‌اش نگاه می‌کردم که گفت: «به مسافرخانه رسیده‌ایم.» از دریچه‌ای به این پناهگاه وارد شدیم و از طریق یک راهرو داخل محوطه کوچکی شدیم که به نظرم به قبرستانی هموار شبیه بود. این مهمانخانه به نظر من، ملالت‌انگیزترین درختان، اندوه‌بارترین گنجشکان، پریشان‌ترین گربه‌ها و دلگیرترین اتاق‌ها را داشت.»

◆ (آرزوهای بزرگ)

◆ (ب) «سقا دلش برای کوزه شکسته، سوخت و با همدردی گفت: از تو می‌خواهم در مسیر بازگشت به خانه ارباب به گل‌های زیبای کنار راه توجه کنی. در حین بالا رفتن از تپه، کوزه شکسته، خورشید را نگاه کرد که چگونه گل‌های کنار جاده را گرما می‌بخشد و این موضوع کمی او را شاد کرد. اما در پایان راه باز هم احساس ناراحتی می‌کرد. چون باز هم نیمی از آب نشت کرده بود. برای همین دوباره از صاحبش، عذرخواهی کرد. سقا گفت: من از ترک تو خبر داشتم و از آن استفاده کردم. من در کناره راه گل‌هایی کاشتم که هر روز وقتی از رودخانه برمی‌گشتیم، تو به آنها آب داده‌ای.»

◆ (هفده داستان کوتاه)

◆ (پ) سنگی بودم بر سر راهی، هر کسی که به من می‌رسید، لگدی به من می‌زد و زور و قدرت خود را به من نشان می‌داد. گاهی هم مرا زیر پا می‌گذاشتند و عبور می‌کردند. تا اینکه روزی، یک چیز غول‌پیکری با سروصدایی هراس‌انگیز به طرفم آمد و مرا در میان انبوهی از سنگ و خاک و شن، بلند کرد و بر پشت چیزی سرازیر کرد. دردی سنگین تمام بدنم را فرا گرفت. ساعتی در زیر خرواری از سنگ و شن گذشت. فقط این اندازه فهمیدم که مرا به جایی می‌برند. حس عجیبی داشتم. تمام خاطرات گذشته‌ام را مرور کردم. هیچ کدام مثل این، نبود.

◆ (مؤلفان)

یکی از موضوع‌های زیر را انتخاب کنید و دربارهٔ آنها متنی بنویسید.

♦ اگر معلم نگارش بودید

◆ پروانه‌ای هستید که در تاریکی شب، شمع‌ی روشن پیدا کرده‌اید.....

◆ قطره بارانی هستید که از ابری چکیده‌اید

[illegible]

هیاوا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

نوشته خود یا یکی از دوستانتان را، بر اساس معیارهای زیر، نقد کنید و نتیجه

بررسی را بنویسید.

سنجه‌های ارزیابی :

- ♦ داشتن پیش‌نویس؛
- ♦ داشتن پاک‌نویس (رعایت نشانه‌های نگارشی، نداشتن غلط‌املائی، توجه به درست‌نویسی و حاشیه‌گذاری)؛
- ♦ رعایت طبقه‌بندی ذهن و نوشته (آغاز، میانه و پایان)؛
- ♦ بهره‌گیری از شیوه‌جانشین‌سازی و انتقال حس کسی یا چیزی
- ♦ که به جایش سخن گفته می‌شود؛
- ♦ شیوه خواندن.

نتیجه بررسی و داوری

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

♦ من لوازم مدرسه را خریدم.

♦ من لوازمات مدرسه را خریدم.

جملهٔ اول، درست است؛ زیرا لوازم جمع است و نباید آن را دوباره جمع بست.

♦ جمله‌های زیر را ویرایش کنید:

♦ تمام امورات تحصیلی را خودش پیگیری می‌کند.

.....

♦ او در مراسمات رسمی، خوب سخنرانی می‌کند.

.....

♦ به دو تصویر زیر با دقت نگاه کنید؛ درباره تفاوت آنها بیندیشید و هر یک را در نوشته‌ای جداگانه توصیف کنید. معیار سنجش نوشته‌های شما تشخیص دوستانان است. یعنی زمانی که نوشته‌هایتان را در کلاس می‌خوانید، آنها باید تشخیص دهند، هر نوشته مربوط به کدام تصویر است.

هيوآ تخصصى ترين سايت مشاوره کشور

A large rectangular area with a decorative border, containing multiple horizontal lines for writing.

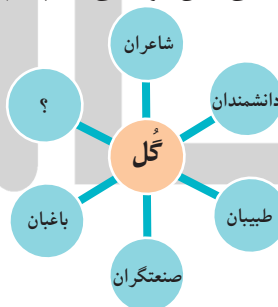
A large rectangular area with a decorative border. The border features stylized blue and white floral patterns at the top and bottom, and a vertical strip of small blue diamonds on the left and right sides. The central area is white with horizontal dotted lines for writing.

کتاب «مهارت‌های نوشتاری» داشت به پایان می‌رسید؛ اما شوق نوشتن و آموختن پایانی نداشت. سفر پرپیچ و خم نوشتن، اینک به ایستگاه پایانی رسیده بود. کلاس نوشتن که پس از پشت سر گذاشتن برگ‌ریزان پاییز و برف‌ریزان زمستان، به رویش اردیبهشتی خود نزدیک می‌شد، در انتظار درس جدید نشسته بود. معلم، با یک مقدمه شروع کرد:

هریک از من و شما در جاهای مختلف که قرار می‌گیریم، ممکن است نقش‌ها و وظیفه‌های متفاوتی داشته باشیم؛ مثلاً وقتی در خانه هستیم؛ فرزندی از اعضای آن خانواده به شمار می‌آییم و در آنجا وظایفی داریم. اکنون که در مدرسه و کلاس هستیم، نقش و تکلیف دیگری داریم. اگر در محله و کوچه خود باشیم؛ در آنجا هم وظیفه دیگری داریم و همین‌طور در جاهای مختلف، خواهیم دید که نقش و وظیفه جدیدی خواهیم داشت. به همین سبب اگر بخواهیم چیزی درباره خود بنویسیم و خودمان را به کسی معرفی کنیم، بسته به اینکه از کجا آغاز کنیم، نوشته و نوع معرفی ما متفاوت خواهد بود.

یکی دیگر از راه‌های توانمندسازی ذهن و زبان هنگام نویسندگی، ایجاد فرصت بیشتر برای فکر کردن است. اندیشیدن درباره یک چیز، راه‌های فراوانی را در ذهن، نسبت به شناخت بهتر آن، پدید می‌آورد. وقتی زمان کافی برای اندیشیدن درباره یک موضوع داشته باشیم و از دیدگاه‌ها و دریچه‌های مختلف به یک موضوع، نگاه کنیم، جنبه‌ها و کارکردهای گوناگون یک پدیده را در نظر می‌گیریم.

حال اگر بخواهیم درباره «گل» چیزی بنویسیم، از زاویه‌های متفاوت می‌توانیم به آن نگاه کنیم و هربار، مطالب تازه‌ای بنویسیم. مثلاً در نوشته صفحه بعد، نویسنده «گل» را از نگاه شاعران، دانشمندان، طبیبان، صنعتگران و قالی‌بافان، و حتی از چشم عقل، دیده و نوشته است:

« بعید است در عالم طبیعت، چیزی زیباتر و خوب تر از گل وجود داشته باشد...
شاعران در گل هزاران مضمون نغز و معنای لطیف یافته‌اند و برای آن مضامین هزاران
بیت زیبا سروده‌اند. لاله سرخ رنگی که در بهاران دل خاک تیره را می شکافد و مانند
آتشی زبانه می کشد، ما را به یاد شهیدان می اندازد که پرده سیاه ظلم را با خون سرخ
خویش شکافته‌اند.

دانشمندان نیز از گل هزاران قاعده و قانون علمی شناخته‌اند. آنان از گل، یک جهان
دانش آموخته‌اند و دریافته‌اند که گل، تنها یک نقاشی رنگارنگ نیست!

طبیبان به صورت‌های مختلف، داروی دردهای گوناگون را در گل، جُسته‌اند و
یافته‌اند. از نظر آنان هر گلی، داروی دردی را در خود دارد. گل عطاری است که به
شیوه عطّاران قدیم، هم عطرفروش است و هم داروفروش!

صنعتگران نیز از گل، سودهای می‌برند؛ رنگ‌رزان رنگ‌های لطیف و پرمایه گل را در صنعت
خویش به کار می‌گیرند و قالی بافان با الهام از شکل‌ها و ترکیب‌های گل، طرح‌های دلپسند
بسیاری در می‌افکنند. گلاب گیران نیز رونق بازارشان از برکت بوی دل‌انگیز گل است.
تاکنون فایده گل را برای شاعران و عالمان و طبیبان و صنعتگران برشمرده‌ایم.
اکنون هنگام آن است که پرسیم عقل از گل چه سودی می‌برد؟

اگر گل و گلزار را با چشم عقل تماشا کنیم، جز حکمت و تدبیر، چیزی نمی‌بینیم.
به راستی آن هنرمند نقاش و حکیم ریاضیدان که مهندسی گل را برعهده داشته، کیست؟

آن کیست که در گل این همه زیبایی و لطف و خاصیت را قرار داده است؟

آن کیست که گل را از گل، بیرون کشیده و از خاک تیره و خشن، محصولی
این چنین رنگین و لطیف و معطر پدید آورده است؟

گل، قطره‌ای از دریای بیکرانه جلال و جمال الهی است که گویی از آسمان به زمین،
چکیده است.»

♦ (غلامعلی حدّاد عادل، فارسی و آیین نگارش، سال اوّل دبیرستان، ۱۳۶۶)

اگر بخواهیم، از روزنه چشم هر کدام از این افراد به گل بنگریم و نوشته‌ای متناسب
با طرز فکر آن بیافرینیم، شاید نوشته‌هایی شبیه نوشته‌های صفحه بعد پدید آید:

هیا تخصص تین سایت مشاوه کشور

♦ از نگاه «شاعر»:

غنچه با دل گرفته گفت: / زندگی لب ز خنده بستن است / گوشه‌ای درون خود نشستن است

گل به خنده گفت: / زندگی شکفتن است / با زبان سبز، راز گفتن است...

♦ امین پور

♦ از نگاه «گیاه‌شناس»:

گیاه از طریق ریشه و برگ‌ها تغذیه می‌کند. ریشه‌هایی که در عمق نمناک خاک فرورفته‌اند و برگ‌هایی که مثل یک صفحه پهن، نور خورشید را جذب می‌کنند...

♦ از نگاه «طیب»:

گل سراسر درمان است. از بوی گل گرفته تا ریشه و ساقه و برگ و حتی خار گل هم درمانگرند. تا روی شاخه است، هوا را معطر دلپذیر می‌کند و شادی و شادابی می‌بخشد. وقتی چیده شد، دارویی مفید می‌شود برای بیماران. عصاره یا افشردۀ گل سرخ تقویت‌کننده قلب است...

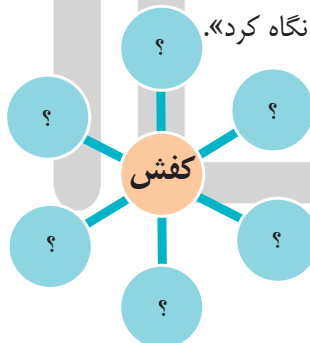
♦ از نگاه «صنعتگر»:

صنعت گلاب‌گیری از دیر باز در ایران متداول بوده است. کاشان، بیش از هر جای دیگر در ایران با گل و گلاب عجین است. حتی در این شهر جشن گلاب برپا می‌شود و...

♦ از نگاه «باغبان»:

من نتیجه زحمت‌ها و تلاش‌های خود را در همین گل‌های رنگارنگ می‌بینم. این همه کوشش، وقتی به شکفتگی غنچه‌ها می‌انجامد، خوشحال می‌شوم. گل‌ها و بوته‌ها مثل فرزندان من هستند...

معلم، نموداری روی تخته کشید و گفت: «اکنون از شما دانش‌آموزان می‌خواهم، بگویید از چه زاویه‌هایی می‌توان به «کفش» نگاه کرد».

♦ متن زیر را بخوانید و تفاوت نگاه دو شخصیت (پدر و پسر) را بنویسید.

یک بار پدر بسیار ثروتمندی پسرش را به روستایی برد تا او را با شیوه زندگی افراد آنجا آشنا سازد. آنان دو شبانه‌روز در مزرعه خانواده تهیدست و فقیری به سر بردند.

در راه برگشت، پدر از پسر پرسید: «سفر چگونه بود؟»

پسر گفت: «عالی بود پدر.»

پدر گفت: «زندگی مردم فقیر را دیدی؟»

پسر گفت: «آری، پدر عزیزم.»

پدر پرسید: «از آنان، چه آموختی؟»

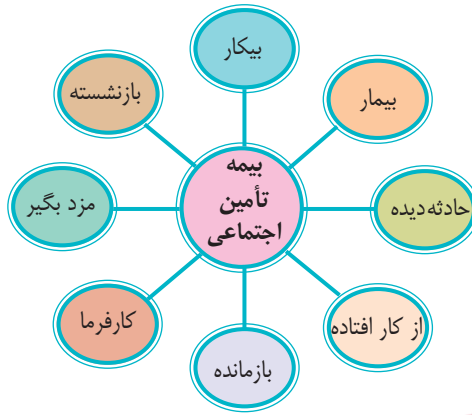
پسر گفت: «ما گوسفند نداریم؛ ولی آنان چند گوسفند دارند. حوض خانه ما تا وسط باغ کشیده شده؛ اما رودخانه آنان بی پایان است. سراسر باغ ما را چراغ‌ها روشن می‌کنند، ولی شب‌های آنان را ستاره‌ها روشن می‌کنند. ما قطعه زمین کوچکی برای زندگی داریم، ولی کشتزار آنان بسیار گسترده است. ما تمام غذایمان را می‌خریم؛ آنان بیشتر نیازهای غذایی را خودشان پرورش می‌دهند....»
با شنیدن حرف‌های فرزند، پدر سرش را به زیر انداخت و خاموش شد.

پسر افزود: «پدرجان! از شما سپاسگزارم که به من نشان دادی، ما چقدر فقیریم.»

(دباواستیت، مترجم: الهام مؤدب، با تغییر و بازنویسی)

هیاوا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

یکی از خوشه‌های نمودار زیر را انتخاب کنید و از نگاه او، متنی درباره «تأمین اجتماعی» بنویسید.

A large blue-bordered box containing ten horizontal dotted lines for writing.

هیاوا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

یکی از نوشته‌های تمرین قبل را براساس معیارهای زیر، ارزیابی کنید. ♦♦♦

سنجه‌های ارزیابی :

- ♦ داشتن پیش‌نویس،
- ♦ داشتن پاک‌نویس (رعایت نشانه‌های نگارشی، توجه به درست‌نویسی، نداشتن غلط‌املائی و حاشیه‌گذاری)؛
- ♦ رعایت طبقه‌بندی ذهن و نوشته (آغاز، میانه و پایان)؛
- ♦ نگاه تازه و دگرگونه به موضوع؛
- ♦ شیوه خواندن.

نتیجه بررسی و داوری

- ◆ آرش، تیری بیفکند و پرچم پیروزی ایرانیان را برفراز کوه، بیفراشت.
- ◆ آرش، تیری بافکند و پرچم پیروزی ایرانیان را برفراز کوه، بافراشت.

شیوه نوشتاری جمله اول، درست است. زیرا در نوشتار معیار امروز، هرگاه حرف‌های «ب، ن، م» بر سر فعل‌هایی قرار بگیرند که با نشانه همزه «ا» آغاز شده باشند، هنگام نوشتار، حرف «ی» جانشین همزه می‌شود.

مانند: انداز ← بینداز، انگیخت ← بینگیخت، افروخت ← بیفروخت

◆ جمله‌های زیر را ویرایش کنید:

- ◆ با تلاش فراوان می‌توانستند، علوم بسیاری باندوزند.

- ◆ هرگز، فرصت امروزت را به فردا، مافکن.

حکایت نگاری

♦ حکایت زیر را بخوانید و بازنویسی کنید:

حکایت:

به روزگار انوشیروان، روزی
وزیرش، بزرگمهر، نزد وی آمد.
انوشیروان گفت: ای وزیر، همه
چیز در عالم، تو دانی؟
بزرگمهر، خجل شد و گفت: نه،
ای پادشاه.
انوشیروان گفت: همه چیز،
پس که داند؟
بزرگمهر گفت: همه چیز، همگان
دانند و همگان هنوز از مادر نزاده اند.
(قابوس نامه)

بازنویسی :

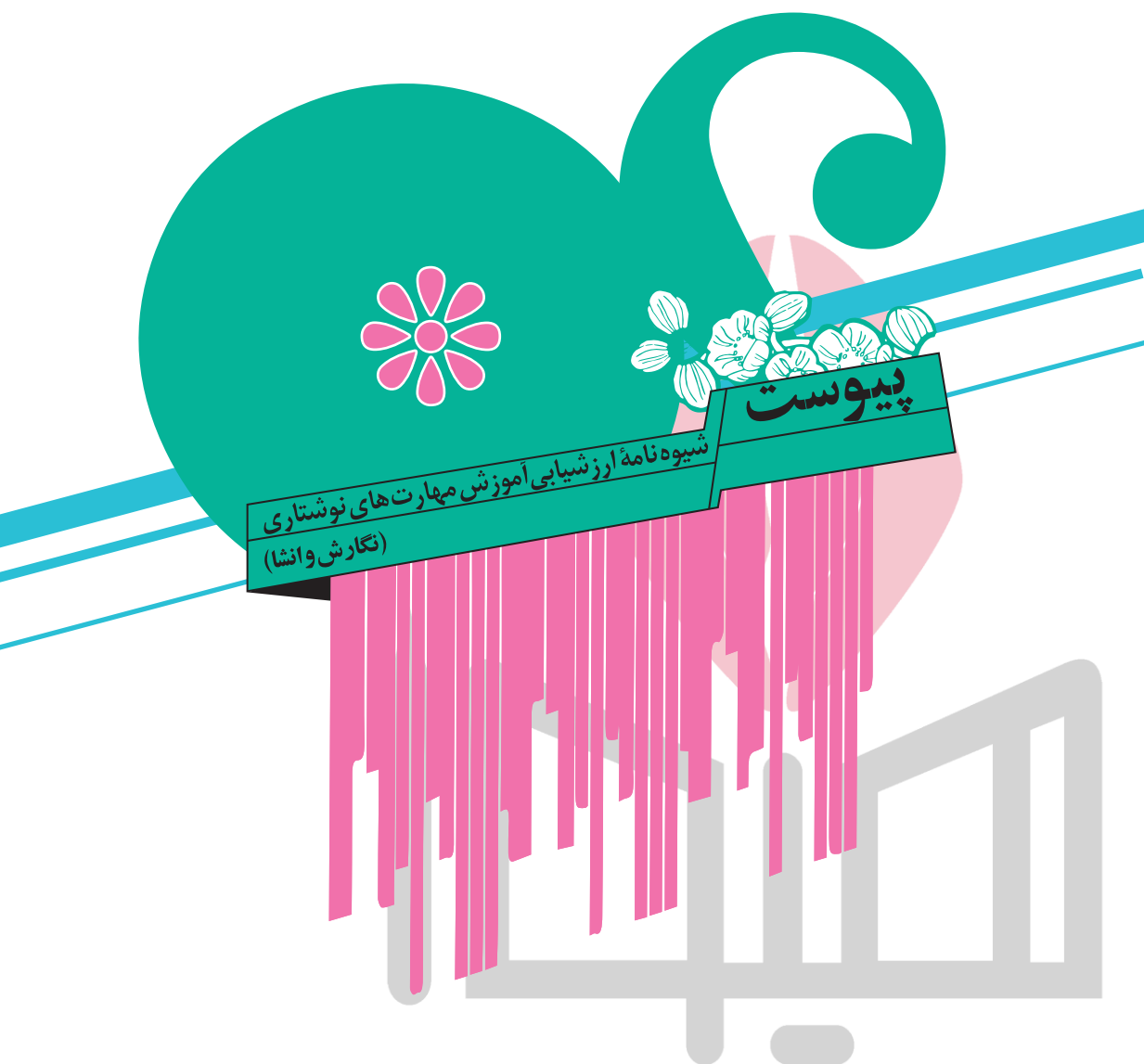
نیایش

الهی !

الهی، به سوی تو آمدم، به حقّ خودت مرا به من برمگردان!
الهی، کامم را به حلاوت تلاوتِ کلامت، شیرین بدار!
الهی، وای بر من اگر دلی از من برنجد!
الهی، تو را دارم چه کم دارم، پس چه غم دارم.
الهی، به قدر معرفتم تو را پرستش می کنم، در راهم، راهم ده!
الهی، ناتوانم و در راهم و گردنه‌های سخت در پیش است و
رهزن‌های بسیار در کمین و بارِ گران بر دوش. یا هادی «إِهْدِنَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ...»

الهی، رویم را نیکو کردی، خویم را هم نیکو گردان!
الهی، شکرست که زنگ تفریح من، گشت و گذار در کتب و آثار
علمی و تماشای آنهاست.
الهی، همه تو را خوانند: قُمری به قوقو، پوپک به پوپو، فاخته به
کوکو، و من به هوهو.
الهی، حقّ محمّد و آل محمّد، بر ما عظیم است؛ «اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مَحْمَدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ!»

♦ الهی نامه، حسن زاده آملی

شیوه نامه ارزشیابی آموزش مهارت‌های نوشتاری (نگارش و انشا):

کتابی (۲۰ نمره)

ارزشیابی این درس در دو بخش صورت می‌گیرد:

الف) ارزشیابی فرایندی (مستمر)

ب) ارزشیابی پایانی

♦ الف) ارزشیابی فرایندی (مستمر)، (۲۰ نمره)

ارزشیابی فرایندی، ارزشیابی عملکردی است که هم‌زمان با پیشرفت فرایند «یاددهی - یادگیری» و دقیقاً مبتنی بر آموزه‌های کتاب درسی صورت می‌گیرد؛ یعنی معلم پس از آموزش درس و به محض ورود به فعالیت‌های نگارشی ارزشیابی را آغاز می‌کند.

ارزشیابی فرایندی در دو بخش و مبتنی بر موارد زیر است:

۱) مهارت نوشتن (۱۸ نمره)

♦ **بازشناسی (تشخیصی)،** (تمرین شماره ۱ هر درس)،

این تمرین‌ها در پی سنجش و تقویت توانایی بازشناسی دانش‌آموزان است.

♦ **آفرینش (تولیدی)،** (تمرین شماره ۲ هر درس)،

اهداف آموزشی این تمرین‌ها، تقویت توانایی مهارت نوشتن بر اساس آموزه‌های هر درس است.

♦ **داوری (تحلیلی)،** (تمرین شماره ۳ هر درس)،

هدف این تمرین‌ها پرورش توانایی مهارت نقد و تحلیل نوشته‌ها، بر اساس سنجه‌های کتاب است.

♦ **تصویر نویسی، (انشای آزاد)**، تصویر نویسی با هدف بالا بردن دقت در نگاه و درک عناصر بصری و در نهایت، تقویت مهارت نوشتن، طراحی شده است.

♦ **بازنویسی حکایت.** در باز نویسی حکایت، تأکید بر باز نویسی به زبان ساده و ساده نویسی است.

♦ **گسترش مَثَل.** در این بخش، بازآفرینی، گسترش دادن و افزودن شاخ و برگ به اصل مَثَل مورد تأکید است.

♦ **درست نویسی.** درست نویسی ها با هدف آموزش هنجارهای نوشتن و آشنایی با کاربرد درست واژگان نوشتار معیار در ساختار کتاب، گنجانده شده‌اند.

♦ **یادآوری :** هیچ یک از این عناصر و فعالیت‌ها به تنهایی موضوع آموزش و ارزشیابی نیستند؛ بلکه همه در خدمت تقویت توانایی نوشتن هستند. بنابراین پیشرفت دانش آموزان در مهارت نوشتن، هدف اصلی است.

(۲) مهارت خواندن (۲ نمره)

در این بخش، به دلیل پیوستگی مهارت‌های زبانی، مهارت خواندن متن تولیدی از سوی دانش آموزان ارزشیابی خواهد شد؛ یعنی لازم است هر دانش آموز، توانایی خوانش صحیح نوشته خود را با رعایت مهارت‌های خوانداری (تکیه، لحن، کنش‌های آوایی و ...) داشته باشد.

♦ (ب) ارزشیابی پایانی (۲۰ نمره)

بر پایه رویکرد اصلی این برنامه که «آموزش مهارت‌های نوشتاری» است. همه عناصر سازه‌ای و محتوایی کتاب به دنبال پرورش «مهارت نوشتن» هستند؛ بنابراین تمام آموزه‌های درس، فعالیت‌های نگارشی، تصویر نویسی یا انشای آزاد، بازنویسی حکایت و گسترش مَثَل، نهایتاً باید به تولید یک متن مناسب بینجامد که کم و بیش همه نتایج آزمون فرایندی را در برگیرد؛ این نتایج در هر نوبت و در قالب آزمون پایانی ارزشیابی می‌شود.

هیاوا تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

در ارزشیابی پایانی چند موضوع تعیین می‌شود تا دانش‌آموز یک موضوع را برگزیند و درباره آن، متنی بنویسد. نوشته دانش‌آموز، بر پایه سنجه‌های زیر، ارزشیابی می‌شود.

شیوه نامه ارزش‌یابی پایانی «آموزش مهارت‌های نوشتاری» پایه هفتم و هشتم		
موضوع	سنجه‌های ارزشیابی	نمره
الف) ساختار	۱. ساختار بیرونی (داشتن آغاز، میانه، پایان) ۲. ساختار زبانی (زبان نوشته ساده، جمله‌ها کوتاه)	۲ ۲
ب) محتوا	۱. خوش‌آغازی (جذابیت و گیرایی - نشان دادن نمایی کلی از محتوای نوشته) ۲. پرورش موضوع ♦ شیوه بیان نوشته (بیان ساده و صمیمی - بیان احساس متناسب با موضوع) ♦ سیر منطقی نوشته (پرداختن به جنبه‌های مختلف موضوع - انسجام نوشته) ♦ فکر و نگاه نو (نگاه به موضوع، از زاویه‌ای متفاوت) ۳. خوش‌فرجامی (جمع‌بندی مطالب - تأثیرگذاری و تفکر برانگیز بودن)	۲ ۳ ۳ ۳ ۲
پ) هنجارهای نگارشی	۱. نشانه‌های نگارشی (نشانه‌گذاری به تناسب آموخته‌ها و نیازهای متن) ۲. املا و واژگان (نداشتن غلط‌املائی) ۳. پاکیزه‌نویسی (حاشیه‌گذاری و حسن سلیقه)	۱ ۱ ۱

نمره نهایی: میانگین ارزشیابی فرایندی (مستمر) و ارزشیابی پایانی است.
($20 + 20 = 40 \div 2 = 20$).

در صورت برخورداری نوشته از فضای خلاقانه و نگاه نو، می‌توان از برخی کاستی‌های ظاهری و کم‌اهمیت مانند خط خوردگی‌ها، چشم‌پوشی کرد.

کتابنامه:

- ♦ **آرزوهای بزرگ**، چارلز دیکنز، ترجمه ابراهیم یونسی، انتشارات فردوس و مجید، چاپ پنجم، ۱۳۷۷.
- ♦ **آن روزها**، طه حسین، ترجمه حسین خدیو جم، انتشارات سروش، تهران، چاپ چهارم، ۱۳۶۳.
- ♦ **الهی نامه**، حسن حسن زاده آملی، نشر بوستان کتاب، چاپ چهل و یکم.
- ♦ **بار دیگر شهری که دوست می داشتیم**، نادر ابراهیمی، انتشارات روزبهان، چاپ ۱۳۸۹.
- ♦ **بخارای من، ایل من**، محمد بهمن بیگی، انتشارات قشقای، شیراز، چاپ ششم، ۱۳۸۸.
- ♦ **بهارستان**، عبدالرحمن جامی، به کوشش اسماعیل حاکمی، انتشارات اطلاعات، تهران، ۱۳۶۲.
- ♦ **بی بال پریدن**، قیصر امین پور، نشر افق، تهران، چاپ دوازدهم و سیزدهم، ۱۳۸۸.
- ♦ **پرندهای به نام آذرباد**، ریچارد باخ، انتشارات امیرکبیر، تهران، چاپ هشتم، ۱۳۸۸.
- ♦ **تاریخ بلعمی**، ابوعلی بلعمی، به تصحیح محمدتقی بهار و محمد پروین گنابادی، ۱۳۵۳.
- ♦ **تبر**، شکوفه تقی، انتشارات کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، تهران، چاپ اول، ۱۳۷۹.
- ♦ **حرف های شکلاتی**، کنزالومور، ترجمه سیما مشهوری، نشر سبز خط، ۱۳۸۹.
- ♦ **حرف های همسایه**، نیما یوشیج، انتشارات دنیا، تهران، چاپ اول، ۱۳۶۳.
- ♦ **داستان زندگی من**، هلن کلر، ترجمه ثمینة باغچه بان (پیرنظر)، نشر علم، ۱۳۸۷.
- ♦ **داستان نویسی**، اینگرمسن، رندی و اکونومی، پیتز، ترجمه سارا کاظمی منش، نشر آوند دانش، تهران، چاپ اول، ۱۳۹۲.

♦ **راز موتورسیکلت من**، رولد دال، ترجمهٔ محبوبه نجف‌خانی، نشر افق، تهران، چاپ هفتم، ۱۳۹۲.

♦ **رسایل جامع**، خواجه عبدالله انصاری، با تصحیح وحید دستگردی، کتابفروشی فروغی، چاپ سوم، ۱۳۴۹.

♦ **زبان فارسی (۱)**، کتاب درسی سال اول متوسطه، گروه مؤلفان، ادارهٔ کل چاپ و نشر کتاب‌های درسی، چاپ پانزدهم، ۱۳۹۳.

♦ **سه سوت جادویی**، احمد اکبرپور، نشر افق، ۱۳۸۷.

♦ **شما که غریبه نیستید**، هوشنگ مرادی کرمانی، انتشارات معین، تهران، چاپ هشتم، ۱۳۸۶.

♦ **غلط نویسیم**، ابوالحسن نجفی، انتشارات مرکز نشر دانشگاهی، تهران، چاپ هفتم، ۱۳۷۴.

♦ **فارسی اول راهنمایی**، احمد سمیعی و همکاران، شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران، چاپ ۱۳۸۵.

♦ **فارسی و آیین نگارش**، سال اول دبیرستان، علی سلطانی گردفرامری و همکاران، چاپ شرکت افست ۱۳۶۶.

♦ **قابوس‌نامه**، عنصرالمعالی کیکاووس، به کوشش غلامحسین یوسفی، انتشارات علمی فرهنگی، چاپ چهارم، ۱۳۶۶.

♦ **قصه‌های مجید**، هوشنگ مرادی کرمانی، انتشارات معین، تهران، چاپ دوازدهم، ۱۳۸۰.

♦ **کارنامهٔ سپنج**، محمود دولت‌آبادی، انتشارات فرهنگ معاصر، تهران، ۱۳۷۰.

♦ **کتاب کار نگارش و انشا (آموزش مهارت‌های نگارشی)**، حسن ذوالفقاری، انتشارات اساطیر، تهران، چاپ اول، ۱۳۷۵.

♦ **مجموعه کامل اشعار** (از شعرهای ۱۳۸۵-۱۳۵۹)، قیصر امین‌پور، انتشارات مروارید، تهران، چاپ نهم ۱۳۹۱.

